

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

לפני כבוד השופטת הילה מלר-שלו

תובעת/נתבעת ט.י

נגד

נתבע/תובע כ.י

פסק דין

הכרעה בשלושת ההליכים התלויים והעומדים בין הצדדים, ובהם שני הליכים רכושיים הכרוכים זה בזה - תביעה לביטול הסכם ממון שהוגשה על ידי התובעת ותביעה רכושית לאיזון משאבים שהוגשה על ידי הנתבע; עוד להכרעה - תביעה לפסיקת מזונות ומדור עבור ילדיהם הקטינים של הצדדים שהוגשה על ידי התובעת; ברקע הדברים - שני הליכים נוספים שהוגשו ע"י שני הצדדים בעניין הקטינים, אשר נסגרו לאחר מתן פסק דין.

רקע נדרש

1. ביום xx.xx.2004 נישאו התובעת והנתבע כדמו"י; מנישואין אלו נולדו להם שלושה ילדים משותפים; ילידי xx.xx.2008, xx.xx.2011, ו-xx.xx.2014 (להלן: "הקטינים"); חרף הדדיות ההליכים ולשם הנוחות יכונה להלן הצדדים "התובעת" ו"הנתבע" בהתאמה.

2. ביום xx.xx.2004, מספר ימים **טרם חתונתם**, חתמו הצדדים על הסכם ממון.

3. ביום xx.xx.2004, מספר ימים **לאחר חתונתם** אישרו הצדדים את הסכם הממון בבית המשפט וניתן לו תוקף של פסק דין (להלן: "הסכם הממון").

4. עיקרן של הוראות הסכם הממון נוגעות להפרדה רכושית בין הצדדים בהתייחס לנכס ברחוב xxx, הרשום על שם הנתבע, בו התגוררו הצדדים וילדיהם (להלן: "הנכס" או "הדירה").

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

5. במסגרת תביעת המזונות, נפסקו ביום 6.6.2021 מזונות זמניים לקטינים בסך כולל של 2,850 ₪ וכן חוייבו הצדדים בהוצאות החינוך והרפואה של הקטינים ביחס של 60% הנתבע, 40% התובעת. ביום 15.3.2022 ניתן תוקף של פסק דין להסכמות הצדדים הנוגעות לקטינים באופן בו נקבעה אחריות הורית משותפת לשני הצדדים וכן אשרור מתווה זמני השהות כפי שקיים בין הצדדים. הצדדים עוד הופנו לתיאום הורי וכן למטפלת ייעודית לצורך קבלת חוות דעת בעניין אופן הטיפול בקטין ג'. בנוסף לכך, ניתנו סמכויות לעו"ס לסדרי דין מהלשכה לשירותים חברתיים בעיריית yyy ליתן הנחיות בכל עניין רלוונטי לקטינים, למשך 24 חודשים (ר' עמ' 20 לפרוט' הדיון).

6. בדיון מיום 9.2.2021 גובשו הסכמות בין הצדדים, שקיבלו תוקף החלטה, לפיהן תעזוב התובעת את דירת המגורים ותעבור למדור שכור, ולשם כך יסייע לה הנתבע בתשלום של 25,000 ₪. זאת כאשר בסיום ההליכים, תפעל התובעת להפקדת הסך הנ"ל כחיסכון על כל אחד משלושת הילדים (שליש עבור כל ילד) ובכך תסתיים ההתחשבות בין הצדדים לעניין רכיב זה. עוד הודגש, כי אין ביציאת התובעת מהדירה, כדי להוות הודאה בכל טענה או זניחת טענות בכל הנוגע להליכים המתבררים בין הצדדים (ר' בעמ' 5-6 לפרוט' הדיון).

7. נסיונות בית המשפט לסייע לצדדים בגיבוש הסכמות, שיהא בהן ליתר את המשך ניהול ההליכים, לא צלחו; ומכאן ניתנת הכרעה זו. לשם היעילות יובאו להלן טענות הצדדים בשלושת ההליכים; לאחריהם, אדון, תחילה, בתביעה לביטול הסכם ממון, בתביעה הרכושית ולבסוף בתביעת מזונות הקטינים.

טענות הצדדים בעיקרן

התובעת

א. בתביעתה לביטול הסכם ממון; יש להורות על ביטול ההסכם, ולקבוע כי אינו תקף משלא התקיימה גמירות דעת מלאה של הצדדים בעת חתימתו ומשההסכם נעשה בחוסר תום לב ותוך הטעיית התובעת.

ב. התובעת קשרה גורלה עם הנתבע מתוך כוונה לבניית תא משפחתי שלם ואוהב, כאשר כל אחד מבני הזוג יתרום ממרצו וכוחו לטובת התא המשפחתי. התובעת התאהבה בנתבע וראתה בו בן הזוג, אשר ידאג לה וירצה בטובתה.

ג. אלא שבן הזוג "האוהב" התגלה כאדם כוחני, נוקשה, קמצן באופן קיצוני, אשר נהג בתובעת ולאחר לידתם, גם בקטינים באלימות מילולית קשה ומתמשכת, תוך שליטה כלכלית בתובעת, אלימות פיזית וכפייה מינית.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

- ד. הנתבע דאג להחתים את התובעת על הסכם הממון תוך ניצול אהבתה והאמון הרב שנתנה בו ומבלי שהבינה את משמעותו האמיתית של ההסכם, שנועד לגזול ממנה זכויות על פי דין.
- ה. התובעת והקטינים הם קורבנות של אלימות קשה שהופנתה אליהם משך השנים, כאשר הם סיגלו התנהגות כנועה תוך ביטול רצונותיהם אל מול רצון הנתבע, שעל פיו יישק דבר.
- ו. הנתבע מבקש לכפות על התובעת מציאות משפטית שהושגה בחוסר תום לב, מתוך רצון לקיפוח זכויותיה וביטולן למול האיש הנאמנה שעמדה לצידו משך yy שנה.
- ז. התובעת הייתה כל חייה בעלת לקויות למידה, אשר באו לידי ביטוי בהבנת טקסט כתוב, קשיים בכישורי למידה, הבנה ויישום של ידע. בקשיים אלו נתקלה הן בלימודי התואר הראשון והן במקומות עבודתה. באבחון כישורי למידה שנערך לה, אליו פנתה בעקבות קשיי תעסוקה, הוכרו קשיים אלה.
- ח. קודם לחתימת הסכם הממון, לא התנהל מו"מ בין הצדדים; התובעת סברה כי ההסכם נודע להגן על ההשקעה הכספית הראשונה שביצע הנתבע, ולכן לא חשבה ליטול יעוץ משפטי וחתמה עליו מבלי שהבינה את משמעות הוראותיו.
- ט. ההסכם חד צדדי, ובו מוותרת התובעת על זכויות קנייניות עפ"י דין ועל רכוש משותף.
- י. יש להורות על ביטול הסכם הממון בשל הטעיית עוה"ד של הנתבע והנתבע עצמו; ערב חתימת ההסכם, סברה התובעת, כי ההסכם נועד להבטיח את השבת ההון ע"ס 500,000 ₪ שהושקעו מצד הנתבע ברכישת הדירה ולא הפקעת זכויותיה, עת הצדדים נהגו משך השנים כבעלים ושותפים לכל דבר בדירה.
- יא. הצדדים נשאו יחד בתשלומי המשכנתא וכן שילמו יחד הלוואה שנטלו בחלקים שווים מבנק zz שנועדה לשיפוץ מסיבי ומשמעותי שביצעו בדירה, ובה הם נושאים עד כה.
- יב. בעזות מצח, עותר הנתבע להכיר במועד הקרע כשנתיים קודם הגשת התביעות, כדי להפחית את סך האחוזים שאותם צריכה התובעת לקבל בהתאם להוראות הסכם הממון.
- יג. הנתבע הטעה אותה לחשוב, שמדובר בהסכם ממון שנועד לשקף את ההסדר הכספי בין הצדדים ביחס לדירת המגורים; כאשר הסך הראשוני שהשקיע, יושב לו, אם ייפרדו והדירה תימכר. עוד טרם נישואי הצדדים, הם הלכו יחד לבחור דירות והתובעת הייתה שותפה מלאה בבחירת הדירה.
- יד. הנתבע נהג לאיים באכזריות, כי ידאג להעיף אותה מהדירה והתובעת לא השכילה לראות את מזימתו המתוחכמת עת לפני yy שנה, הוא פעל לגזילת זכויותיה הקנייניות, תוך ניצול אינטרס ההסתמכות שלה וכספה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

- 1 טו. במשך השנים צברו הצדדים סכומי כסף גדולים בחשבון הבנק, כ-800,000 ₪, וככל והייתה
- 2 התובעת מבינה את משמעותו המשפטית של הסכם הממון, הייתה פועלת לרכישת דירה
- 3 נוספת שבה תהיה בעלים שוות זכויות.
- 4 טז. יש לראות בהסכם ממון כחווה רגיל, אשר בשל הפגמים שנפלו בכריתתו, תוך ניצול חולשתה
- 5 והטעייתה, יש להורות על ביטולו; יש להורות על ביטול סעיף 2.4 בהסכם ממון ולקבוע כי
- 6 משווי הדירה תקוּז השקעת הנתבע בסך של 500,000 ₪ והיתרה תחולק בין הצדדים.
- 7 יז. בכתב ההגנה שהוגש מטעמה בתביעה הרכושית טענה, להיות מועד הקרע ב-2020. עת נפתח
- 8 הליך יישוב סכסוך, ולא כבקשת הנתבע לקובעו ביום ה-2018. x, מועד פתיחת הליך י"ס
- 9 מטעמה, אשר נסגר בהמשך לאור ניסיון הצדדים לחזור לשלום בית. ניסיון שכשל נוכח
- 10 התנהגות הנתבע. אף במועד הגשת התביעה, הצדדים התגוררו יחד, מנהלים משק בית משותף
- 11 וטרם נפרדו.
- 12 יח. הנתבע בחוסר תום לב מנסה לגזול את זכויותיה הקנייניות, למצער אלו שלכאורה עומדות
- 13 לה מתוקף ההסכם. היעדרות לסעדי התביעה הינה כמתן לגיטימציה לאלימותו הכלכלית של
- 14 הנתבע כנגד התובעת.
- 15 יט. בהתאם להסדר הרכושי החל על הצדדים, התובעת זכאית לקבל מחצית משוויים של כלל
- 16 הנכסים שהצטברו במהלך חיי הנישואין של הצדדים, ללא קשר לרישומם. בבוא בית המשפט
- 17 לבצע איזון המשאבים, יש לקחת בחשבון את התנהלות הנתבע שפעל להפחתת חלקה בנכסים
- 18 המשפחתיים, באופן המצדיק סטייה מחלוקה שווה של הזכויות והרכוש המשותף שנצבר.
- 19 כ. התובעת זכאית לקבלת חלקה בזכויות שנצברו ע"י הנתבע, אפילו הן רשומות על שמו בלבד.
- 20 הנתבע שבמזימתו גרם לתובעת לשאת בנטל החובות והתשלומים הנוגעים לדירה, מבקש
- 21 לגזול את הזכויות המגיעות לה.
- 22 כא. יש לדחות התביעה, לקבוע את היקף הרכוש בר האיזון, להורות על קביעת מועד הקרע כאמור
- 23 לעיל וכן על ביטול הסכם הממון וחלוקה לא שיוונית לפי ס' 8(2) לחוק יחסי ממון.
- 24 כב. בתביעה למזונות הקטינים, התובעת עובדת כ- bb ומשתכרת כ-8,400 ₪ בחודש. הנתבע אדם
- 25 כישרוני ומוערך, בעל ניסיון רב בתחומו, מנהל לקוחות בחברת cc ומשתכר סך של 16,000 ₪.
- 26 כג. בשל פערי ההשתכרות בין הצדדים והדין החל, על הנתבע לזון את ילדיו.
- 27 כד. הוצאות כלליות של התובעת והקטינים- מזון 5,000 ₪, פירות וירקות 800 ₪, הוצאות החתול
- 28 280 ₪, עוזרת בית 540 ₪ ובסה"כ 6,620 ₪; הוצאות התובעת – ביגוד והנעלה 300 ₪, מוצרי
- 29 ניקוי והיגיינה 300 ₪, איפור וקוסמטיקה 350 ₪, טיפול רגשי 1,600 ₪, מספרה ופדיקור,
- 30 מניקור 400 ₪, הוצאות רכב 500 ₪ ובסה"כ 3,450 ₪.
- 31 כה. הוצאות הקטינים- הקטין ג': מכולת 400 ₪, ביגוד והנעלה 300 ₪, היגיינה וניקיון 300 ₪,
- 32 נסיעות 150 ₪, קופ"ח 100 ₪, בילויים ופנאי 250 ₪ ובסה"כ 1,500 ₪; הקטין ב': מכולת 400

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 20-11-6609

תלה"מ 20-10-9862

תלה"מ 20-10-60792

א. ביגוד והנעלה 300 ₪, היגיינה וניקיון 300 ₪, נסיעות 150 ₪, קופ"ח 100 ₪, בילויים ופנאי
 250 ₪ ובסה"כ 1,500 ₪; הקטין ד': מכולת 400 ₪, ביגוד והנעלה 300 ₪, היגיינה וניקיון 300
 ₪, נסיעות 150 ₪, קופ"ח 100 ₪, בילויים ופנאי 250 ₪ ובסה"כ 1,500 ₪. ובסה"כ כלל
 הוצאות הקטינים 4,500 ₪.
 ב. הוצאות אחזקת מדור- מים וארנונה 600 ₪, חשמל 900 ₪, גז 100 ₪, כבלים 300 ₪, טלפון
 150 ₪, נייד 150 ₪, אינטרנט 200 ₪, תיקונים 400 ₪, ביטוח דירה ותכולה 200 ₪ ובסה"כ
 3,000 ₪. חלקם של הקטינים מהוצאות אחזקת המדור הינו 1,500 ₪ בחודש.
 ג. יש להורות על חיוב הנתבע בתשלום מזונותיהם של הקטינים בסך של 4,500 ₪ וכן בתשלום
 הוצאות אחזקת המדור וכן כל הוצאות החינוך והרפואה החריגות.
 ד. בתצהירה הוסיפה, כי בניגוד לטובת הקטינים, מנהלים הצדדים משמורת משותפת, כאשר
 האב מנסה להתחמק באמצעות זה מהאחריות לשאת במזונותיהם. בלית ברירה, נאלצה
 להעתיק מגוריה מדירת הצדדים, ברם, גם בביתה היא חשה את שלוחות שליטתו הבלתי
 פוסקת של הנתבע, באמצעות שליטתו על הקטין ג'.
 ה. כיום מתגוררת בדירה שכורה בעבורה משלמת שכר דירה בעלות של 4,500 ₪ לחודש. שכרה
 החודשי הינו 9,245 ₪ והיא מתקשה לעמוד בכלל הוצאות הקטינים והמחייה החודשיות וחיה
 בדוחק רב.
 ו. צרכי הקטינים: צרכי הקטין ג'- מזון 400 ₪, ביגוד והנעלה 300 ₪, קופ"ח + ביטוח 300 ₪,
 מחשב ופנאי 300 ₪ ובסה"כ 1,300 ₪; צרכי הקטין ב'- מזון 400 ₪, ביגוד והנעלה 300 ₪,
 מוצרי היגיינה 300 ₪, קופ"ח + ביטוח 150 ₪, צעצועים ופנאי 250 ₪ ובסה"כ 1,400 ₪; צרכי
 הקטין ד' - מזון 400 ₪, ביגוד והנעלה 300 ₪, מוצרי היגיינה 300 ₪, קופ"ח + ביטוח 150 ₪,
 צעצועים ופנאי 300 ₪ ובסה"כ 1,450 ₪; הוצאות אחזקת מדור- שכירות 4,500 ₪, מים
 וארנונה 832 ₪, חשמל 410 ₪, גז 30 ₪, כבלים 320 ₪, פלאפון 80 ₪, אינטרנט 130 ₪,
 תיקונים 300 ₪, ביטוח דירה 200 ₪ ובסה"כ 6,802 ₪.
 ז. יש להורות על חיובו של הנתבע בסך של 4,150 ₪ לחודש (1,300 ₪ לקטין ג', 1,400 ₪ לקטין
 ב', 1,450 ₪ לקטין ד') וכן על חלוקה לא שיוויונית בין הצדדים ביחס לנשיאה בתשלום
 הוצאות חינוך ורפואה של הקטינים. עוד יש להורות כי האב ישלם סך של 3,140 ₪ בגין
 הוצאות מדור ואחזקתו.
 ח. בסיכומיה הוסיפה, כי עדותה הייתה עקבית וקוהרנטית ונתמכה באסמכתאות, זאת לעומת
 הנתבע שבגרסתו לא הצליח לסתור את הנתען על-ידה, לרבות לעניין החיים הקשים לצדו.
 התובעת הוכיחה, כי הסכם הממון נחתם תוך הטעייתה וחוסר הבנתה על מה היא חותמת,
 וכי קיים קשר סיבתי בין ניצול חולשתה והטעייתה לנסיבות חתימתה על הסכם הממון. העד,
 שהובא מטעמה תמך בגרסתה, עת נודע למשפחה על הסכם הממון המפקיע את זכויותיה
 הקנייניות רק לאחר פרוץ המשבר הזוגי. לאור זאת, יש להורות כי הוראות הסכם הממון

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

בטלות וכי כוונת הצדדים הייתה להבטיח את ההשקעה הכספית הראשונית של הנתבע בנכס בסך של 500,000 ₪.

לג. לאחר שנקבע במרוצת ההליך, כי הנתבע יעביר לה סך של 25,000 ₪ לצורך סיוע במעבר הדירה, היא שוכרת כיום דירה למגוריה בסך של 5,550 ₪ בחודש. חרף פסק הדין שניתן בעניין הקטינים, התגלתה התנהלותו המרושעת של הנתבע, המנכר את הקטינים נגדה ובפרט את הקטין ג', המסרב בתוקף להיות איתה בקשר. כך גם המזונות הזמניים שנפסקו, אינם מספיקים לה לכלכל את צרכי הקטינים, שעה שהיא מתמודדת עם המחלה הקשה ונמצאת באובדן כושר עבודה.

לד. עד לפרוץ המחלה, עבדה כסל והשתכרה סך של 9,245 ₪ לחודש. כיום אינה עובדת ונאבקת במחלה וצפויה לקבל קצבת נכות כדי לאפשר את מימון צרכיה המינימאליים. חרף מצבה הקשה, הנתבע מסרב ליטול את הקטינים אליו, ומתנה זאת בביטול חיובו במזונותיהם. בשל עליית שכר"ד, יש להורות על חיוב הנתבע בתשלום חלקם של הקטינים במדור ואחזקתו בסך של 3,926 ₪ בחודש.

לה. לא נסתרה עדותה בכל הנוגע למועד הקרע, בעת פתיחת הליך הי"ס; יש לדחות את ניסיון הנתבע להעמידו על שלב מוקדם יותר. יש לדחות אף את ניסיונו לחייבה בסכום החוב בבנק _____, שעה שלא הוכח מקור החוב והסיבה להיווצרותו.

לו. לאור התנהגותו חסרת תום הלב של הנתבע, יש להורות על העדפתה המתקנת של התובעת בחלוקת הרכוש בין הצדדים, לחלופין יש להורות כי התובעת זכאית לקבלת מחצית מכלל הרכוש שנצבר במהלך חיי הנישואין, אף אם הוא רשום ע"ש הנתבע בלבד.

לז. יש להורות על ביטול הסכם הממון וחלוקת יתר הנכס בין הצדדים כך שהתובעת תקבל למצער את מחציתו. יש לפסוק את מזונותיהם הקבועים של הקטינים לאור שינוי הנסיבות עם התדרדרות מצבה של התובעת וכן אי מיצוי כושר השתכרות הנתבע, תוך נשיאת הנתבע בהוצאות החינוך והרפואה של הקטינים. יש להורות על מינוי אקטואר וכן מינוי שמאי לצורך קבלת חוות דעת נדרשות לצורך ביצוע איזון המשאבים. יש להורות על השבת מחצית מהכספים ששילמה עבור שיפוץ הבית.

הנתבע

לח. בכתב ההגנה בתביעה לביטול הסכם ממון טען כי דין התביעה להידחות, כאשר אין בידי התובעת אסמכתאות לעילות המצדיקות את ביטול ההסכם, וכי עיקר טענותיה אינן נוגעות לסוגיה הנדונה במסגרתה. זוהי תביעת סרק, המונעת מתאוות ממון ובצע.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 20-11-6609

תלה"מ 20-10-9862

תלה"מ 20-10-60792

1 לט. הסכם הממון נועד להבטיח את הדירה אשר נרכשה במחציתה ע"י הנתבע קודם נישואי
2 הצדדים, כאשר לעניין נשיאתם של הצדדים בתשלום המשכנתא, נקבע מנגנון של הענקת
3 זכויות.

4 מ. התובעת אינה מעוניינת בקשר עם הנתבע מזה מספר שנים, אולם לא קמה ויצאה מדירת
5 המגורים, על מנת להשיג טובות הנאה נוספות.

6 מא. הדירה נרכשה ע"י הנתבע ביום xx.xx.2002 מחציתה באמצעות חסכוניות שצבר והמחצית
7 השנייה באמצעות משכנתא שנטל. לאחר שנתיים ולאור רצון הצדדים להינשא ולהתגורר יחד,
8 חתמו ביום xx.xx.2004 על הסכם הממון המבהיר את בעלות הנתבע בדירה וכן שיפוי
9 הנתבעת על כל שנת נישואין ונשיאת המשכנתא במשותף.

10 מב. אין בהוראות ההסכם כדי לנצל או להטעות את התובעת, כאשר עמד לה זמן רב להיוועץ עם
11 כל מי שרצתה ביחס למשמעות ההסכם, ובהינתן, כי היא קיבלה חזרה הרבה יותר ממה
12 ששילמה. טענתה לחוסר איזון בהסכם היא ניסיון להטעות את בית המשפט. על התובעת לא
13 הופעל שום לחץ.

14 מג. ההסכם המבטא את מפגש הרצונות בין הצדדים; נחתם לאחר שהוסבר לצדדים וכן הובהר
15 כי הם מבינים את טיבו. מכאן כי יש לדחות את תביעתה, אשר הוגשה למעלה מ-15 שנה לאחר
16 אשרור הסכם הממון, בשיהוי ניכר.

17 מד. טענות התובעת אודות קשייה הלימודיים אינם מתיישבים עם אופן הצגתה בכתב התביעה
18 מטעמה בעניין הקטינים, שם מתוארת כבעלת תואר ראשון מה___ וככל מזה שני דורות.
19 לאור הישגיה המרובים והשכלתה האקדמאית, אין לקבל טענותיה אודות מגבלה קוגניטיבית
20 כלשהי.

21 מה. גם במועד חתימת ההסכם, לא הראתה התובעת שום סממן של קושי או מצוקה שיש בהם
22 לפגוע ברצונה החופשי לחתום על ההסכם. התובעת הבינה היטב את ההסכם והסכימה
23 להוראותיו, לעניין הזכויות שניתנות לה בדירה אשר נרכשה בידי אדם אחר.

24 מו. הצדדים היו מיוצגים ע"י עו"ד שפעל עבור שניהם; כך גם התובעת עמדה מולו בקשר רציף.
25 הסכם הממון נוסח בקצרה, בפשטות כדי להקל על הקריאה וההבנה.

26 מז. הצדדים פעלו לפי הסכם הממון שקיבל תוקף של פסק דין, משך 17 שנה, ולא ניתן כעת
27 לשנותו.

28 מח. ידוע כי בית המשפט לא יקבל טענות של צד אחד המועלות שנים רבות לאחר חתימת ההסכם
29 הממון, בעת הפירוד, בתואנה, כי לא הבין את ההסכם או כי אינו משקף את רצונו החופשי,
30 זאת כאשר הגיעה העת לממש את הוראותיו.

31 מט. יש ליתן משקל להסתמכות הצדדים על הוראות ההסכם לצד חשיבות בשמירת האינטרס
32 הציבורי לכיבוד הסכמים, כך שעל המבקש לבטלו מוטל נטל מוגבר.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

- נ. מצד התובעת לא עולות טענות הנוגעות לפגמים שנפלו בהליך אישור ההסכם כי אם לפגמים ברצון. יש לבחון את מצבה במועד עריכת ההתקשרות.
- נא. התובעת לא הוכיחה כי בעת חתימת ההסכם הייתה במצוקה כלשהי או שמצבה הנפשי מנע ממנה להבין את משמעות ההסכם או להביע את רצונה החופשי. אין לקבל את האבחון שצורף מטעם התובעת משנת 2007, מועד מאוחר יותר לעריכת ההסכם.
- נב. בכתב ההגנה לתביעת מזונות הקטינים, התובעת מעלה טענות שכל מטרתם להשחיר את האב, שהינו אב נורמטיבי ומיטיב ומתפקד כהורה עיקרי. בין הקטינים למשפחת האב, יש קשר אמיץ והם מבליים שם בשבתות ובחגים.
- נג. התובעת אינה מתפקדת בבית, אינה מהווה דמות הורית, סמכותית ומאפשרת לקטינים לשהות מול המסכים כל היום, ללא הצבת גבולות או דרישות.
- נד. בתביעתה עותרת התובעת לסכומים הזויים שאינם מגובים באסמכתאות וכן פעלה להפחתת שעות המשרה, כדי ליצור מצג שווא ביחס להכנסותיה המגיעות לסך של 10,000 ₪ בחודש ואף יכולות להגיע לסך של 13,000 ₪.
- נה. התובעת אינה נושאת במשכנתא, שהוקפאה בסך של 2,070 ₪ ואינה משתתפת בהוצאות הבית והקטינים, אלא חוסכת את הכספים.
- נו. הנתבע שכל מעייניו מושקעים בקטינים, מרוויח בעבודתו סך של 16,000 ₪. בשל קיומם של ההליכים המשפטיים, נמצא האב בתקופה בריאותית לא טובה וחרד למצב הקטינים. רמת החיים של הצדדים הינה ממוצעת ומלבד השיפוץ שנערך בבית הצדדים, לא הוחלפו פריטי ריהוט על ידם.
- נז. יש לדחות את התביעה, כאשר אינה משקפת את הוצאות הקטינים לאשורן כשכל רצון התובעת הוא בהשגת יתרונות כלכליים, בעת שהיא אינה נושאת בצרכי הקטינים, הלכה למעשה, במגורי הצדדים המשותפים בבית.
- נח. בכתב התביעה הרכושי טען כי התובעת פתחה בהליך י"ס ביום xx.xx.2018, המהווה את מועד הקרע, שכן מיום זה חל פירוד ביחסי הצדדים; התובעת יזמה את הפרדת החדרים ועברה לישון בחדר בקומה נפרד ומאז מתעללת בנתבע על בסיס יומיומי בנוכחות הקטינים.
- נט. בשונה ממקרים אחרים, כאן מתקיימות הנסיבות החריגות המצדיקות קביעת מועד הקרע קודם מועד הפירוד בפועל.
- ס. בהתאם להסכם הממון שנחתם בין הצדדים, הם מתגוררים בדירה ומשלמים את המשכנתא מהחשבון המשותף. על הדירה רובצת הלוואת שיפוץ בסך של 20,000 ₪ וכן משכנתא שיתרתה 110,000 ₪.
- סא. לאור הוראת סעיף 2.4 בהסכם, המעניקה לתובעת זכויות בדירת המגורים בגין כל שנת מגורים, היא נשארת לגור בה ולא מתוך רצון לקיים תא משפחתי עם הנתבע. מפאת

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

1 התנהגותה הדורסנית של התובעת וכן הפירוד בפועל שקיים בין הצדדים, הרי שיש להכיר
2 במועד הקרע שנוצר עם הגשת ההליך ע"י התובעת בשנת 2018.

3 סב. מחודש ספטמבר 2020 מתנהלים הצדדים במשטר רכושי נפרד, כאשר לכל אחד מהם חשבון
4 נפרד והם מחזיקים בחשבון המשותף בו קיימות ההלוואות שצוינו לעיל. ברשותו של כל אחד
5 מהצדדים רכב.

6 סג. יש להורות על קיום הסכם הממון וביצועו, בהתאם למועד הקרע ביום xx.xx.2018, לשם כך
7 למנות שמאי שיעריך את הנכס. כמו כן, למנות אקטואר לצורך חלוקת הזכויות בין הצדדים.

8 סד. בתצהיר טען כי לאור הרחבת זמני השהות בין הצדדים, הרי שאין מקום להותיר את סכום
9 המזונות הזמניים כפי שנקבע. לתובעת כושר השתכרות גבוה וכן הון נזיל בסך של 250,000 ₪
10 אשר קיבלה מחסכונות הצדדים. יש להורות על דחיית תביעת המזונות, כאשר זו לא הוכחה
11 ולאור נשיאתו בפועל בכל הוצאות הקטינים. לאב הוצאות מדור בסך של 5,118 ₪ המורכבות
12 מהחזר המשכנתא בסך של 2,550 ₪ וכן הלוואה שנטל לטובת הדירה בסך של 2,568 ₪. בנוסף
13 הוצאות אחזקת מדור הכוללות מים, ארנונה וכו' בסך של 1,300 ₪ בחודש. לעומת התובעת
14 שהינה bb בקביעות, משרתו נתונה בסכנה, בשל גילו המתקדם וכן התפתחויות טכנולוגיות
15 של תחום עיסוקו כך שכיום מרוויח סך של 15,000 ₪ בלבד מידי חודש. הצדדים חיו ברמת
16 חיים ממוצעת, כאשר לא היו להם הוצאות מיוחדות, למעט שיפוץ שנערך בנכס. את הנכס
17 רכש מחציתו מחסכונות שצבר מילדות ומחציתו בעזרת משכנתא, כיום נותר לשלם 110,000
18 ₪. לתובעת עמד זמן רב להיוועץ עם כל מי שהיא רוצה, קודם חתימת הסכם הממון וכאשר
19 עליה לא הופעל כל לחץ. על פי הסכם הממון, התובעת תקבל זכויות כספיות משווי הדירה
20 בעבור שנות הנישואין שחלפו, זאת בגין התשלום המשותף של המשכנתא. הלכה למעשה,
21 התובעת תקבל סכום ניכר שהוא מעל ומעבר מה ששולם ע"י הצדדים בפועל עבור הנכס והרי
22 הענקת הזכויות לתובעת במסגרת ההסכם, לרבות 5% מהזכויות כבר לאחר שנת נישואין
23 אחת, מאיינת את טענת העושק שהועלתה מצידה.

24 סה. בסיכומין הוסיף כי דרך השקר אפיינה את התנהלותה הדיונית של התובעת, אשר ניסתה
25 לטפול עליו האשמות סרק, אשר כולן התבררו כחסרות בסיס, לרבות סרבנותו הנטענת למתן
26 גט, כאשר רק לאחר שהבינה כי לא תקבל מבית הדין דבר, הצדדים התגרשו. כיום מקיימים
27 זמני שהות שווים עם הקטינים, כאשר הקטין ג' שוהה אצלו 100% מהזמן, בשל סרבנותה של
28 התובעת לקיים עימו קשר. לאור זאת, אין כל הצדקה להמשיך לחייבו במזונות הקטינים.

29 סו. בנוסף, מנסה התובעת להביא לביטולו של הסכם ממון אשר נחתם ואושר בין הצדדים, בעת
30 שהנכס נקנה על ידו בלבד והוא שילם לבדו במשך שנתיים משכנתא, טרם נישואי הצדדים.

31 סז. בחקירתה התמוטטה גרסתה השקרית של התובעת אודות האלימות הכלכלית שהופעלה
32 כנגדה, כאשר היא אישרה כי החזיקה מספר כרטיסי אשראי, והייתה רוכשת דברים כרצונה.
33 התובעת לא צירפה אסמכתאות אודות הכנסתה העכשווית, מכאן כי לא ניתן להתייחס

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

1 לטענותיה אודות שינוי נסיבות. ההסכם עליו חתמו הצדדים, הינו פשוט, קצר ונהיר, ועל כן
2 יש לדחות את ניסיונותיה של התובעת לטעון כי לא הבינה אותו. התובעת לא הצליחה להוכיח
3 כי במועד חתימת ההסכם או אישורו הייתה במצוקה או כי בגין מצבה הנפשי נמנע ממנה
4 להבין את מהות ההסכם או להביע רצון חופשי. בחירתה של התובעת שלא לנהל מו"מ בסיוע
5 של בני משפחתה או צד אחד, מלמדת על יכולתה להתנהל עצמאית בסיטואציה.
6 סח. יש להורות על ביטול חיובו במזונות הקטינים וכן פתיחת חשבון מרכז משותף, ממנו ישולמו
7 כלל הוצאות הקטינים שאינן תלויות שהות. כלל המענקים המגיעים לקטינים, יחולקו בין
8 הצדדים שווה בשווה. יש להורות על מועד הקרע ביום 2018.xx.xx, ולחלופין בחודש אוגוסט
9 2020 וכן על יישום הוראות הסכם הממון כלשונן.

דיון והכרעה

11 תחילה אדרש להליכים הרכושיים, הכרוכים זה בזה, ולאחריהם להכרעה בהליך המזונות.

היש מקום להורות על ביטולו של הסכם הממון?

מסגרת נורמטיבית

17 8. בתביעה לביטול הסכם שקיבל תוקף של פסק-דין, ניתן לעתור לביטולו בזיקה **לשני רבדים של**
18 **ההסכם** - הרובד ההסכמי, שעניינו ההסכם שנכרת בין הצדדים לו, והרובד המשפטי, קרי:
19 תקיפת הפעולה השיפוטית שהעניקה לו תוקף; הדרך הראשונה תעשה על דרך הגשת תביעה
20 לביטולו והשנייה על דרך הגשת ערעור.

22 9. בית המשפט לא יבטל בנקל הסכמים בין צדדים, אשר קיבלו תוקף פסק-דין, וההלכות בנדון
23 ידועות (ר', למשל, רע"א 2919/01 **דניאל אושרוביץ נ' יעל ליפה (פריד)**, פ"ד נה(5), 592 (2001);
24 ע"א 443/83 **קם נ' קם** פ"ד לח (1) 767; הפ (י-ם) 7326/08 **מירב עמר נ' תום חביב** (פורסם
25 במאגרים האלקטרוניים, (פורסם במאגרים המשפטיים (28.11.08)).

26 10. הרציונאליים העומדים בבסיס ההלכות שאוזכרו לעיל, מבקשים לקדם ערכים בדבר וודאות
27 וסופיות, זאת על דרך ההכרה בהסכמי פשרה ככאלה המסיימים את הסכסוך שבין הצדדים; בשל
28 החשיבות בקידומו של מוסד הפשרה בראי האינטרס הציבורי, כדברי כב' הנשיאה (כתוארה אז)
29 אסתר חיות באומרה: " **גישה אחרת [...]** שתאפשר **ביטול הסכם פשרה כל אימת שמי מן**
30 **הצדדים יסבור בדיעבד שהפשרה לא הייתה מוצלחת או כדאית מבחינתו, אינה מתיישבת עם**
31 **דיני החוזים הכלליים לפיהם טעות בכדאיות העיסקה איננה עולה כדי פגם בכריתת החוזה**
32 **ואינה מזכה את הצד שטעה בביטולו [...]** גישה כזו אף חותרת תחת יסודותיו של מוסד הפשרה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

1 היא מערערת את הוודאות ואת הסופיות שהן מסימניו המובהקים של המוסד ועלולה להרתיע
2 מתדיינים מלסיים בדרך זו את המחלוקות שביניהם. בכך יצא נפסד האינטרס הציבורי המחייב
3 לפעול, ככל שהדבר ניתן, לקידום ולעידוד פשרות בהליכים משפטיים. (ע"א 11750/05 יעל
4 שמר נ' בנק הפועלים בע"מ (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 15.11.07), ס' 9 לפסה"ד).

5
6 11. המחוקק קבע מנגנון נורמטיבי ייחודי, היוצר מעמד מיוחד להסכם ממון הנחתם בין בני זוג,
7 שבאמצעותו ניתן להתנות על קביעות ההסדר הרכושי הקבוע בחוק, זאת בראי טיבה ומורכבותה
8 של מערכת היחסים הזוגית. מתוך שכן, קובע החוק דרישת כתב לקיומו של הסכם מסוג זה
9 לרבות לשינוי; וכן צורך באישורו של ההסכם, לרבות באמצעות טריבונל שיפוטי לאחר הנישואין
10 (ר' הוראות סעיפים 2(א)-ו(ב) לחוק יחסי ממון בין בני זוג (תשל"ג – 1973) (להלן: "חוק יחסי
11 ממון") וכן תקנה 43 לתקנות בית המשפט לענייני משפחה (סדר דין), תשפ"א-2020; כן ר' ע"א
12 4/80 מונק נ' מונק פ"ד לו(3) 421; עמ (ת"א) 1242/04 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים
13 המשפטיים, 23.5.2005).

14
15 12. בהליך אישור הסכם ממוןי שבין בני זוג על ידי טריבונל שיפוטי, בהבדל מהסכמים אחרים של
16 צדדים להליך אזרחי, על בית המשפט לבחון ולברר, באמצעים והכלים העומדים לרשותו, כי
17 ההסכם נערך מתוך רצונם החופשי של הצדדים, בהעדר לחץ או כפייה וכי הצדדים להסכם עמדו
18 על משמעותו ותוצאותיו של ההסכם טרם חתימתם. (ר', למשל, בג"צ 7947/06 קהלני נ' בית הדין
19 הרבני הגדול (פורסם במאגרים המשפטיים, 24/12/2006); עמ (ת"א) 1242/04 פלוני נ' פלונית
20 (פורסם במאגרים המשפטיים, 23.5.2005) (לעיל).

21
22 13. בנסיבות אלה מאליו מובן, כי הנטל הרובץ על כתפיו של הטוען לביטולו של הסכם הממון שאושר
23 כפסק-דין, מחמת פגם בכריתתו הוא נטל נכבד וכי הוא נדרש להעלות טעמים כבדי משקל
24 המצדיקים זאת; כך גם, לא בנקל ייעתר בית המשפט ויעניק את סעד הביטול (ר', למשל, רע"א
25 359/85 ברוך קוך נ' טרזה (קורפלש) קוך פ"ד לט(3), 421, ע"א 1581/92 ולנטין נ' ולנטין, מט(3)
26 441, עמ"ש (ת"א) 39289-12-17 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים המשפטיים, 22.11.2018);
27 עמ"ש (ת"א) 16549-04-22 פלונית נ' אלמוני (פורסם במאגרים המשפטיים, 7.6.2023).

28
29 14. אולם, אין בכך כדי לקבוע מסמרות להיות הסכמים מסוג זה חסינים באופן גורף מפני ביטול;
30 שהרי גם על הסכם גירושין, ככל הסכם, חלות הוראות חוק החוזים, לרבות לעניין עילות ביטולו
31 (ע"א 1581/92 אברהם אבי ולנטין נ' דורית ולנטין, פ"ד מט(3), 441, 451 (1995). לעיתים יימצאו
32 נסיבות מסויימות המצדיקות ביטול, בין במישור המשפטי, בין במישור ההסכמי, כאמור לרבות
33 בהתאם לעילות המנויות בחוק החוזים (ר', למשל, עמ"ש (ת"א) 1045-04-17 מ' נ' מ' (פורסם
34 במאגרים המשפטיים, 6.3.2018, עמ"ש (ת"א) 11337-06-10 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

המשפטיים, 29.4.2012; בע"מ 2943/18 פלוגית נ' פלוני (פורסם במאגרים המשפטיים, 6.12.2018).

15. לעניין ביטול מחמת טעות, קובעת הוראת סעיף 14 בחוק החוזים: "(א) מי שהתקשר בחוזה עקב טעות וניתן להניח שלולא הטעות לא היה מתקשר בחוזה והצד השני ידע או היה עליו לדעת על כך, רשאי לבטל את החוזה". שלושה יסודות מצטברים עומדים ביסוד טענת הטעות: קיומה של טעות, התקשרות בחוזה עקב אותה טעות, וידיעת הצד השני. סעיף 15 לחוק החוזים מגדיר ביטול הסכם מחמת הטעות ולפיו "מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאת הטעות שהטעהו הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה..."

16. עילות ההטעה והטעות חולקות מכנה משותף המתבטא בנקודת המוצא שלהן שהינה התקשרות בהסכם מחמת טעות - כך שיש להוכיח במצטבר - הן קיומה של טעות, הן קיומו של קשר סיבתי בין הטעות לבין ההתקשרות בהסכם. למעשה שלושה יסודות לעילת הטעות; טעות המתקשר, הטעות שהטעה אותו הצד השני, קשר סיבתי כפול בין הטעות ובין ההתקשרות בהסכם וכן בין ההטעה לטעות.

ליישום בנסיבות דנא

17. בהליך זה תקיפת הסכם הממון ע"י התובעת היא בכל הנוגע למישור ההסכמי, להבדיל מזה המשפטי, שעליו לא משיגה התובעת. לטענתה נפלו פגמים בתהליך כריתת ההסכם המחייבים את ביטולו, בין השאר, מחמת טעות הטעות והעדר תום לבו של הנתבע.

18. בראשיתם של דברים אומר כבר עתה, כי לאחר שנדרשתי למכלול הראיות והנסיבות שלפניי ותוך שהבאתי בחשבון את כלל הנדרש, מצאתי שלא עלה בידי התובעת להוכיח את העילות שבגינן עתרה לביטול ההסכם; להלן ובהרחבה יובאו נימוקיי.

19. אין מחלוקת, כי המדובר בדירה שנרכשה על ידי הנתבע בלבד, כשנתיים ימים טרם נישואי הצדדים.

20. בהלימה, צירף הנתבע חוזה רכישה מיום xx.xx.2002, שנחתם בין המוכרים לנתבע בלבד, וכן תצלום שיק בנקאי ע"ש המוכרים, ע"ס 528,000 ₪; כאשר על פי נסח הטאבו שצורף לתיק, מלוא זכויות הבעלות בדירה רשומות על שם הנתבע (ר' נספחי א' לכתב ההגנה).

21. אמנם, על הסכם הממון חתמו הצדדים, ביום xx.xx.2004 מספר ימים טרם הנישואין; ברם ההסכם אושר על ידי בית המשפט וקיבל תוקף של פסק-דין ביום xx.xx.2004, קרי: מספר ימים לאחר מועד נישואיהם.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

22. בחודש נובמבר 2020, ב-16 שנים לאחר אישור הסכם הממון כפסק דין הוגשה התביעה לביטולו על ידי התובעת; בהקשר זה ולמען הסדר הטוב, יצוין, כי הליך זה הוגש על ידי התובעת רק לאחר שהוגשו ע"י הנתבע תביעה רכושית לצד הליך בעניין קטינים; ואף כחודש ימים לאחר שהוגשה מטעמה תביעתה למזונות קטינים.

23. כך שלכאורה, על פניו, הגשת התביעה לביטול הסכם הממון לא נעשתה בהזדמנות הראשונה שעמדה לתובעת ממועד פרוץ הסכסוך בין הצדדים. הא לכך, טענה התובעת כי הגישה את התביעה לאחר שנוכחה לדעת, כי הנתבע מבקש לגזול את זכויותיה במחצית מהדירה, באמצעות עתירתו ליישום הוראות הסכם הממון בתביעה הרכושית שהוגשה מטעמו. ברם, דומה כי טענה זו אינה אף עומדת עם גרסתה של התובעת עצמה, לפיה לעת התדרדרות היחסים בין הצדדים (במועדים המוקדמים להגשת התובענה על ידה), נהג הנתבע לאיים עליה, כי ידאג להוציאה מהבית וכי תישאר בלי כלום ואף היה מטיח בה כי הדירה לא שייכת לה.

24. לא זו אף זו, גרסת התובעת המתמקדת בעיקרה בתיאור טיבה הקשה של מערכת היחסים בין הצדדים מחמת התנהגות הנתבע, חותרת תחת הבסיס לטענתה, כי לא הבינה את נפקות הסכם הממון והוראותיו, למצער כנטען על ידה בזיקה לאופיו של הנתבע; כאשר מתוך טענותיה שלה ניתן להניח, כי הבנה מסוג זה חילחלה אליה במהלך שנות נישואי הצדדים, למצער לאחר פרוץ המשבר הזוגי, אולם, כאמור לא פעלה בנדון, עד להגשת ההליך דנא.

25. לגרסתה, סברה התובעת, כי הסכם הממון נועד להגן על השקעתו הראשונית של הנתבע בנכס וכי לעתיד לבוא, תמורתו תחולק בין הצדדים במשותף, לאחר קיזוז השקעה זו. **ברם, למוטיב זה לא נמצאה כל אינדקציה בהוראות ההסכם או לאורם של המצגים שהוחלפו בין הצדדים ביחס לדירה, כעולה מגרסאותיהם.**

26. יודגש, כי בבוא בית המשפט לבחון התקיימותן של העילות לבטלות הסכם הממון, עליו להדרש לנסיבות הרלוונטיות *ערב חתימת ההסכם* בהתאם למכלול הראייתי. על רקע האמור, דומה כי אין כל נפקות לטענותיה הלכאוריות של התובעת בדבר התפכחותה במרוצת חיי הנישואין בנוגע למזגו האלים של הנתבע, לעניין בחירתה *לכתחילה* להתקשר עמו בהסכם הממון, בצורה חופשית ומודעת, במצב דברים שתואר על ידה כמערכת היחסים מיטיבה ואוהבת ערב נישואי הצדדים (בהנגדה כאמור לחיי הנישואין עצמם).

27. התובעת ציינה בחקירתה, כי הצדדים ניהלו זוגיות, חמש שנים, קודם נישואיהם וכי היא אהבה את הנתבע, ומתוך אהבתה אליו, בחרה לחתום על ההסכם ולהינשא לו (ר' בעמ' 72 לפרוט' מיום

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

26.1.2023). במקום אחר בעדותה טענה, כי הנתבע היה מלגלג עליה ומעליב אותה, גם כשהיו בזוגיות, קודם הנישואין (שם, בעמ' 71), אולם, לא נטען כי נהג כלפיה באלימות.

28. להוכחת גרסתה הומצאו מטעמה של התובעת שני תצהירי עדים; מר י' ר', גיסה של התובעת וכן הגב' נ' כ', חברתה של אחות התובעת. ברם, משעדה זו האחרונה לא נחקרה לא מצאתי להידרש לתצהיר שהוגש מטעמה. בתצהירו טען מר ר', כי מיום היכרותו עם הנתבע, כחלק ממשפחתה של רעייתו, זיהה התנהגות אגרסיבית וקשוחה באופן חריג של הנתבע כלפי התובעת וילדיו. היה חשש תמידי שחייב את כולם לנהוג בזהירות, שמא הנתבע יכעס וינהג בתקיפות חסרת פרופורציות. תגובות הנתבע כלפי התובעת וילדיו היו תמיד מנמיכות וקרות. הנתבע אישר בפניו, כי נוטל כדורים פסיכיאטריים וכי הפסיק ליטול אותם קודם ההליכים המשפטיים. בניסיון לעזור לבני הזוג, ניסה לגשר ביניהם, אך הבין כי בכוונת הנתבע להוציא את התובעת בלא כלום. התובעת בנוכחות הנתבע הייתה אישה כנועה ומכונסת בעצמה ולקח לה שנים להצליח לעמוד על הרגליים ולהתמודד עם הנתבע. במשך השנים שמרו בני המשפחה על קשר השתיקה, בשעה שהתובעת הייתה מצויה במערכת יחסים אלימה ונוקשה בביתה שלה.

29. בחקירת העד מר י' ר' עלה, כי לא ידע שהדירה בבעלות הנתבע ואף לא היה מעורה בפרטי ההסכם (ר' בעמ' 25-26 לפרוט' הדיון מיום 26.1.2023) רק לאחר שמערכת היחסים הזוגית עלתה על שרטון, ניסה לסייע להם בגיבוש הסכמות והתוודע לטיב המחלוקות ביניהם (שם, בעמ' 25, ש' 26-27). לאור האמור והגם שמצאתי את עדותו הקצרה של העד כמהימנה עלי, הרי שאין בה להעלות או להוריד לעניין ביאור נסיבות חתימת הסכם הממון, באותה נקודת הזמן הרלוונטית שבה יש לברר התקיימותן של עילות הביטול.

30. דומה, כי גם בחינת ציר הזמנים לעניין חתימת ההסכם ואישורו על ידי בית השפט יש בו כדי לחתור תחת טענת התובעת באשר לניצולה ע"י הנתבע; כאשר מועד החתימה נעשה קודם נישואי הצדדים, אולם הליך אישורו נעשה לאחר הנישואין. משמע, לתובעת עמדו למצער שתי הזדמנויות לעמוד על טיבו של הסכם הממון וכדאיותו, הן קודם חתימת ההסכם והן קודם לאישורו ע"י בית המשפט. זאת ועוד ונוכח העובדה, כי ההסכם אושר אחרי שהצדדים כבר נישאו, ברי כי יש בכך כדי להפיג למצער חלק מהלחץ שיכול היה לשרות על מי מהצדדים למתן הסכמתו לאישור ההסכם, שלא מתוך גמירות דעת מלאה.

31. בחקירתה, טענה התובעת, לפתע, כי הנתבע אמר לה שככל ולא תחתום על הסכם הממון, הוא לא יחתום איתה ולכן חתמה (ר' בעמ' 70, ש' 19-20 לפרוט'). ברם לאחר מכן, טענה כי הנתבע לא הכריח אותה לחתום על ההסכם והיא אף לא התנגדה (בעמ' 86, ש' 7-9). הנתבע מצדו הכחיש כי הפעיל לחץ על התובעת לחתום על ההסכם, בטענה כי לא יינשא לה (ר' בעמ' 147, ש' 17-22). עוד

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

- הוסיף כי בעצם אישור הסכם הממון רק לאחר נישואי הצדדים, אזי לא היה כל מנוף של לחץ על התובעת והיא אף הייתה יכולה להתנגד לאישורו, גם לאחר החתימה עליו (ר' בעמ' 148, ש' 3-1). נסיבות אלה, ובין היתר בשים לב לסתירה שבטענות התובעת, וביתר שאת משטענה עובדתית בדבר איום הנתבע עליה בנוגע לחתימה הועלתה לפתע רק בחקירתה, חותרות תחת מהימנות טענותיה של התובעת, באופן שבו לא מצאתי לקבלן.
32. הוסיפה התובעת וטענה, כי יש לבטל את ההסכם אף מחמת היותה סובלת מקשיי למידה והבנה, אשר בגינם התקשתה להבין עד תום את נפקותו של הסכם הממון. בהקשר לכך אף ציינה, כי הצדדים יוצגו ע"י עו"ד שהוא מטעם הנתבע וכי מתוך אהבתה והסתמכותה על הנתבע, לא יזמה היועצות עם גורמים נוספים; זאת בהיעדר הסבר המניח את הדעת לאופן התנהלותה כאמור (ר' בעמ' 83, ש' 33-31 וכן בעמ' 84, ש' 18-13 לפרוט').
33. כתימוכין לטענתה אודות קשייה, כאמור לעיל, הנובעים מלקויות למידה, צירפה התובעת אבחון כישורי למידה שנערך לה בשנת 2007, לאחר הפנייה של פסיכולוגית תעסוקתית, כמצוין שם (ר' נספח ב' לכתב התביעה); בשלוש שנים לאחר אישור ההסכם. גם אם נתעלם מנתון זה, שייתכן ואין בו כדי לאיין את עצם קיום האבחנה, אזי ובהירות המתחייבת יוער, כי מעיון בדפי האבחון, לא נהיר האם זה הובא במלואו, למצער בהיעדר פרק העוסק במסקנות והמלצות; במסגרת ניתוח איכותי - חשיבה מילולית צוין, כי מרבית ציוני התקן שהשיגה התובעת היו תקינים, בשניים מן המבחנים, הושגו ציונים נמוכים.
34. בחקירתה טענה התובעת כי היא סובלת מלקות קריאה, המגבילה את יכולת ההבנה שלה בקריאת טקסטים, וכי כאשר הוגש לה הסכם הממון ע"י עו"ד שהיה אמון על עריכתו, היא ראתה מסך שחור בעיניים (ר' בעמ' 70, ש' 3-1 לפרוט' מיום 26.1.2023). הוסיפה, כי הנתבע ידע על הלקות שלה והיה מלגלג עליה שאינה יודעת לקרוא, בפני משפחה וחברים, אף קודם שנישאו (ר' בעמ' 71, ש' 26-20). לצד זאת, עלה בחקירתה כי במועד חתימת הסכם הממון, הייתה התובעת בשלבי סיום לימודי התואר הראשון שלה, ב- kk, באוניברסיטה ____ (ר' בעמ' 75, ש' 30-5).
35. זאת ועוד, לשיטתה של התובעת קשייה בהבנת הכתוב בטקסט, אינם מאיינים לגמרי את יכולתה לעמוד על פשרו, כי אם מצריכים זמן רב יותר בקריאת הטקסט לצורך הבנת הנקרא ומשמעותיו; והדברים עולים בעדותה: **"אם לדוג' סטודנט שקורא טקסט לוקח לו לדוגמה לקרוא 10 דק' אני צריכה כפול 6 זמן לקרוא את הטקסט ובספק אם אני אבין. הוא הגיש לי את המסמך, היה לי מסך שחור על הפנים."** (בעמ' 70, ש' 4-2). הגם שכך, טענה התובעת בהקשרו של ההסכם, כי כלל לא ניסתה לקרוא אותו במועד חתימתו, ואף מני אז, לא קראה אותו, תוך שהיא סומכת ידה בהקשר זה ובאופן דווקני במגבלתה הנטענת (ר' גם בעמ' 102, ש' 28-23).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

36. הנתבע נשאל האם ידע אודות לקויות הלמידה של התובעת והשיב כי לא ידע ואף אינו בעל הידע המקצועי לאבחן דברים מהסוג הזה. עוד אישר הנתבע, כי בעת שניהלו הצדדים מערכת יחסים זוגית, עבדה התובעת במספר מקומות עבודה, כאשר הסיבה לשינויים התעסוקתיים שלה נבעה מקשייה החברתיים (ר' בעמ' 112, ש' 9-1 וגם ש' 10-19).

37. במכלול הנסיבות שצוינו לעיל, לא מצאתי, כי יש באבחון אשר צורף לתיק בית המשפט, להוכיח ברף הנדרש, את טענות התובעת אודות קשיי הבנה ויישום ידע, ולמצער בהיקף או באופן שהיה בהם כדי לחתור תחת יכולתה להבין את הסכם הממון שעליו חתמה; זאת, בין היתר אף מאחר ולא הוצגו אסמכתאות הנוגעות לקיומם של קשיים אלו, ערב חתימת ההסכם, וכאשר טענה זו לא הועלתה מצד התובעת במועד חתימת ההסכם או אישורו ואף לא הניעה את התובעת, *ביודעה אודות הקשיים הנטענים*, להיוועץ עם גורמים נוספים אודות טיבו של הסכם הממון.

38. התובעת נשאלה האם הביעה מצוקה כלשהי בשעת חתימת ההסכם בפני הנתבע או שיתפה אותו בקשייה וטענה תחילה כי אינה זוכרת, ולאחר מכן השיבה שלא הראתה מצוקה, אלא באה וחתמה (ר' בעמ' 104, ש' 6-1 וכן בש' 9-10). אלא שגם כאן ניתן לראות את גרסתה המשתנה והמתפתחת של התובעת, כאשר בחקירתה המוקדמת יותר טענה כי בבואה לחתום על ההסכם, הנתבע ועורך דינו, נוכחו לראות את קשייה, בהבנת המסמך, על כן, הציע עורך הדין להסביר לה את מהות ההסכם, וכך הוסבר לה - **"הוא אמר לי תני לי להסביר לך מה כתוב בהסכם הזה. אמר לי בצורה פשוטה כדי שתביני כ' רוצה להגן על ה-500,000 ₪ שלו, וחופ מזה הבית של שניכם וחופ מזה-500,000 ₪ האלה, הבית הזה הוא של שניכם"** (ר' בעמ' 70, ש' 24-22 לפרוט').

39. הנתבע אישר, כי הסכם הממון נחתם במשרד עו"ד, _____, זאת לאחר שהתקיימו מספר פגישות עם הצדדים בנושא, שבאחת מהן נכח אף אביו המנוח. לדידו, התובעת קיבלה לידה טיוטה של הסכם הממון, קודם החתימה (ר' בעמ' 112, ש' 33-23). גם לאחר אישור ההסכם, קיבלה התובעת העתק ממנו והמסמכים נשמרו בכספת בבית המגורים, כאשר לתובעת גישה מלאה אליהם (ר' בעמ' 114, ש' 19-13).

40. בהקשר זה, יודגש כי התובעת שעליה מוטל נטל הוכחת הטענות, בחרה שלא לזמן את עורך הדין, שערך את הסכם הממון ואשר נכח עם הצדדים בהליך אישור ההסכם, למתן עדות בבית המשפט וברי כי יש בכך לעמוד לה לרועץ (ר' לעניין זה הימנעות בעל דין מזימון עדים רלוונטיים, באופן הפועל לחובתו ע"א 548/78 שרון נ' לוי, פ"ד לה(1) 736, 760; ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר בע"מ, פ"ד מד(4) 595, 603-602)). עוד יצוין כי לא נטען מצד התובעת כי פעלה

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

להגשת הליך כנגד עו"ד, עופר כהן, למיצוי זכויותיה, זאת ביחס לטענות ההטעיה שהועלו מטעמה, כלפיו.

בחינת הסכם הממון בראי טענות התובעת

41. עיון בהסכם הממון מעלה, כי המדובר **בהסכם קצר ותמציתי**; ההסכם מחזיק 2 עמודים ועוד 3 שורות בעמוד השלישי.

42. יתרה מכך, ההסכם מחולק לשני חלקים מהותיים וחלק אחד כללי: הראשון והמרכזי המחזיק את גוף ההסכמות העיקרי שביסוד ההסכם כולל **8 סעיפים** מפורטים באמצעותם מוסדרת סוגיית הדירה, לאחריהם **סעיף אחד** שכותרתו "רכוש משותף" המסדיר באופן כוללני את יתר הרכוש, המוגדר לרבות על ידי כותרת הסעיף כמשותף וחלק אחרון ובו סעיפים כלליים הנוגעים לאישור ההסכם, דרישת כתב לשינויו, בקשה לאשרו וכו'.

43. **מעבר לתיאור הצורני של ההסכם, עיון בתכניו מעלה, כי סעיפיו נוסחו באופן בהיר ותוך חזרתיות עקבית ומפורשת אודות עקרונותיו** הברורים בדבר בעלות הנתבע בנכס, תוך הקניית זכויות בעלות לתובעת באופן מדורג לתובעת ביחס ישר למספר שנות הזוגיות של הצדדים ועד למקסימום של 25% מהזכויות בדירה, זאת לצד סעיף בדבר שיתוף ביתר הרכוש וכלל הזכויות שייצברו במהלך החיים המשותפים, כאשר בהקשר זה **חשוב לציין, כי השיתוף ביתר הרכוש והזכויות הומשג אף הוא על דרך הנגדה לזכויות בדירה** (סעיף 2.9 להסכם), כמפורט להלן:

רכוש משותף

2.9. מובחר ומוסכם בזאת, כי כל הרכוש ויתר הזכויות שיירכשו במהלך החיים המשותפים של הצדדים, למעט הזכויות בדירה אשר יחולקו כמפורט לעיל בהסכם זה, ייחשבו כרכוש משותף ובמקרה של פירוד יחולקו בחלקים שווים או עפ"י התלטת הצדדים באותה עת.

44. יותר מכך, גם בשילוב שבין ההיבט הצורני והתוכני של ההסכם, יש כדי לתמוך ביכולת להבנת ההסכם הבהיר והתמציתי ממילא, זאת כאשר שלושה מהסעיפים הנוגעים לדירה מודגשים לרבות עם קו תחתון והם כוללים התייחסות מפורשת לזכויות של התובעת בדירה, מעבר לאחוזים שהוקנו לה במסגרת ההסכם; להלן:

2.1. מובחר בזאת בהסכם כי הדירה [] הרשומה במינהל מקרקעי ישראל בתיק 57065102 מ
על שם האיש, היגת דירתו של האיש אשר נרכשה על ידו לפני הנישואין
(להלן: "הדירה").

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

2.5. האיש והאישה מתחייבים לשאת בכל הוצאות תשלומי המשכנתא בגין הדירה מקופת משק הבית המשותף, ולא תישמע טענה מנצד האישת כי שילמות באמצעי כזה או אחר חלק מתשלומי המשכנתא באופן המקנה לה זכויות בדירה מעבר לזכויות שפורטו לעיל.

2.8. מובהר בזאת כי עצם מגורי האישה בבית האיש אינה מקנה לה כל זכות ואף דרישה בדירת למעט הזכויות המוקנות לה עפ"י תנאי הסכם זה, ולא תישמע בזמנה כל טענה בעתיד לעניין זה.

45. ואלו רק הסעיפים המודגשים, המלמדים על הגדרת זכויותיו הבלעדיות של הנתבע בדירה ובה בעת על מתווה משלים בדבר אי העלאת כל טענה בעניין זכויות נוספות של התובעת בדירה מעצם המגורים בדירה, או נשיאה בתשלום המשכנתא; כאשר מעבר להם כולל ההסכם, כאמור, סעיפים נוספים בזיקה לדירה, באמצעותם מועברת אותה הסכמה בדבר היות הדירה בבעלות הנתבע והקניית הזכויות בה לתובעת רק על פי המנגנון המפורט הקבוע בהסכם.

46. לצד זאת, מוגדרות בהסכם הממון זכויות התובעת גם באופן פוזיטיבי ובאמצעות מנגנון מדורג בהיר, כמפורט בסעיף 2.4 להסכם:

2.4. למרות כל האמור לעיל, יעברו לאישה חלק מהזכויות בדירה, כל עוד חאיש והאישה הם נשואים וגם חיים תחת קורת גג אחת ומנהלים משק בית משותף במתנאים שיפורטו לחלק, ובשיתורים כמפורט לחלק: -
א. 5% מהזכויות בדירה - בתום שנה מיום הנישואים.

- 2 -

- ב. עוד 5% מהזכויות בדירה - בתום 5 שנים מיום הנישואים.
- ג. עוד 5% מהזכויות בדירה - בתום 10 שנים מיום הנישואים.
- ד. עוד 5% מהזכויות בדירה - בתום 15 שנים מיום הנישואים.
- ה. עוד 5% מהזכויות בדירה - בתום 20 שנים מיום הנישואים.

47. זאת כאשר הצדדים הותירו לעצמם את האפשרות ליצירת שיתוף בחלוקה אחרת מזו שנקבעה בהסכם וצוינה לעיל, אולם רק ע"י רישום הזכויות, כקבוע בסעיף 2.6 להסכם או ע"י שינוי בכתב של ההסכם, בהתאם לס' 2.11 להסכם ממון. קרי, נהיר כי כל שינוי או סטייה מהוראות הסכם הממון, חייבה את הצדדים לפעול על פי המתווה שנקבע בו לאופן שינויו.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

48. זאת ועוד, מפרוטוקול אישור הסכם הממון על ידי בית המשפט, עולה, כי הצדדים הצהירו לפרוט' במסגרת הדיון לאישורו לאחר הצהרתם בדבר רצונם הבנתם את תוכנו וכו', אודות אופן יישום העברת הזכויות על שם התובעת מכוח ההסכם; דבר שאף בו יש כדי ללמד על על הבנת הצדדים את משמעויותיו (ר' עמ' 2 לפרוט' אישור ההסכם, ש' 17-23).

המבקשים:
17. אנו חתמנו על ההסכם ברצון ובהסכמה חופשית ואנו מבינים את תוכנו, מהותו ואת התוצאות
18. הנובעות ממנו. אנו מבקשים מביהמ"ש לאשר את ההסכם עפ"י חוק יחסי ממון התשל"ג - 1973,
19. ועפ"י כל דין. כמו כן אנו מבקשים ליתן לו תוקף של פס"ד.
20.
21. את העברת הזכויות לפי ההסכם נבצע בגמר קבלת הזכויות, או אם תירכש זירה אחרת, אולם לא
22. בכל שלב ושלב של קבלת הזכויות.
23.

49. מעבר לעובדה, כי התובעת כאמור לא השיגה על הרובד המשפטי של ההסכם; קרי: הליך האישור ומתן תוקף של פסק-דין על ידי בית המשפט; עיון בפרוטוקול הדיון חותר תחת טענותיה לביטולו אף ברובד ההסכמי.

50. עיון בפרוטוקול הדיון מיום 9.12.2004 מעלה, כי בית המשפט בירר עם הצדדים אודות הוראותיו של ההסכם ונפקותו(ר' עמ' 1-2 לפרוט' הדיון); התובעת הצהירה לפרוטוקול, כי היא עובדת בחברת __ וכי היא מבינה את ההסכם (עמ' 1 לפרוט', ש' 10, 14). הנתבע ציין כי עובד ב__, המשכנתא הינה כ-50% מערך הדירה וכי התובעת תקבל את החלק היחסי מהדירה, שאינה נכללת בהיקף הרכוש המשותף (שם, בש' 4-5 לפרוט').

51. הצדדים נשאלו שוב ע"י בית המשפט לבדיקת הבנתם את משמעות ההסכם ותוצאותיו והצהירו, כאמור לעיל, בזו הלשון: "אנו חתמנו על ההסכם ברצון ובהסכמה חופשית ואנו מבינים את תוכנו, מהותו ואת התוצאות הנובעות ממנו. אנו מבקשים מביהמ"ש לאשר את ההסכם עפ"י חוק יחסי ממון התשל"ג - 1973, ועפ"י כל דין. כמו כן אנו מבקשים ליתן לו תוקף של פס"ד."

52. באישור ההסכם ופסק הדין צוין כי "לאחר שביהמ"ש נוכח כי המבקשים עשו את ההסכם מיום 25.11.2004 המסומן "א", והמכיל 3 עמודים, בהסכמה חופשית וכי הם הבינו את משמעותו ואת תוצאותיו, כל זאת לאחר שביהמ"ש נתן לצדדים הסברים נאותים אודותיו", ניתן תוקף של פסק דין לכל הוראות ההסכם בהתאם לסעיף 2 לחוק יחסי ממון.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

53. הצדדים הצהירו בהסכם ואשררו את חתימתם על ההצהרה שניתנה בתוך ההסכם לפיה הם קראו את ההסכם והבינו את תוכנו ו"כי הם חותמים על הסכם זה ללא כל אילוץ או כפייה ומרצון טוב" (ר' בס' 2.15 ו-2.16 להסכם ממון).

54. בעדותה לא הצליחה התובעת לספק הסבר, למצער כזה המניח את הדעת, הכיצד אישרה בפני בית המשפט, כי הבינה את משמעות ההסכם ותוצאותיו, פעם אחר פעם, אל מול גרסתה כי כלל לא קראה את ההסכם ונשענה רק על ההסברים בע"פ שניתנו לה מטעם עו"ד המייצג, כעולה מעדותה:

"ש: מה אמר לך בית המשפט לגבי, מה הוא שאל אותך.
ת: בית המשפט שהיינו שמה, אני זוכרת, את יודעת על מה קראת כן יודעת ביי שלום להתראות. זה היה ממש,
ש: אז שיקרת לבית המשפט?
ת: אני האמנתי, אני לא שיקרתי לבית המשפט.
ש: אז מה?
ת: אני האמנתי למה ש [] ועורך הדין שלו אמרו לי, אני סמכתי עליהם, אם אני,
ש: בית המשפט שאל אם קראת את ההסכם.
ת: בית המשפט אמר לי אם את יודעת על מה את חותמת.
ש: כן.
ת: אמרתי כן.
ש: את קראת את ההסכם?
ת: האם אני יודעת על מה אני חותמת אמרתי כן, כן אני יודעת אני,
ש: זאת אומרת שיקרת לבית המשפט?
ת: אני לא,
ש: אז מה?
ת: אני סמכתי על העורך דין של [] ועל [], הייתי בטוחה שהוא לטובתי, שהוא אוהב אותי, שהוא אכפת לו ממני. אני סמכתי על היושרה של הבן אדם הזה." (ר' בעמ' 76 לפרוט', ש' 33-25, עמ' 77, ש' 1-11).

55. התובעת חזרה על עצמה בתשובותיה, כמשנה סדורה, כי לא ידעה את תוכנו של ההסכם, לא קראה אותו, מחמת היעדר מסוגלות להבין טקסטים, בפרט טקסטים עם מונחים משפטיים שזרים לה; והוסיפה, כי לא הפנתה לעו"ד שאלות אודות משמעות ההסכם ולא קיבלה הסברים אודות הוראות ההסכם, מלבד ההסבר הכללי שניתן לה. היא חתמה עליו לאחר שנאמר לה שההסכם נועד להגן רק על ההשקעה הכספית של הנתבע בדירה (ר' בפרוט' - עמ' 80, עמ' 82, ש' 20-17 ועמ' 83, ש' 26-28).

56. ברי, כי התנערו התובעת מחובתה האישית בבירור טיבו של המסמך המשפטי שעליו חתמה, אינה מתיישבת עם העובדה שאין מחלוקת בדבר היותה כשירה ובעלת תובנה תקינה; גם אם נניח כי הלקויות שמהן היא סובלת מחייבות אותה לבחון את הדברים באופן מותאם, אין בכך כדי לחתור תחת הבנת הצורך באמירת אמת במסגרת הליך לאישור הסכם ממון בפני בית המשפט. בהינתן האמור, לא מצאתי לקבל את גרסתה, למצער לעניין חובתה המינימאלית בקריאת הסכם הממון. התובעת טענה בחקירתה כי לא ידעה אודות הוראות הסכם הממון וכי לכאורה היא

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

מתוודעת להן כעת לראשונה (ר' עמ' 104 לפרוט', ש' 13-20); טענות שבראי מכלול הנסיבות יש קושי בקבלתן.

57. לא זו אף זו, התרשמתי כי עדותה של התובעת נמסרה באופן לא קוהרנטי, תוך מסירת גרסה מתפתלת ומשתנה, שאינה עולה בקנה אחד עם זו שהוצגה מטעמה בכתבי הטענות.

58. בניגוד לנטען ע"י הנתבע בדבר הענקה של זכויות שוות כסף מהדירה, סקירת הוראות הסכם הממון מלמדת כי הענקת הזכויות לתובעת מכוחו, נוגעת לזכויות קנייניות בנכס. לאור זאת, הרי שלא מצאתי בסיס לטענת התובעת אודות ניסיון הנתבע להפקעת זכויותיה באמצעות הסכם הממון, שכן אלו עומדות לה, בהתאם לאחוזים שנצברו במשך חיי הנישואין, שלכאורה מגולמים בהם רכיבי השבחה, והכל לפי הוראות ההסכם.

59. בעניין זה, מצאתי לקבל את טענת הנתבע אודות הקשר בין הענקת הזכויות לתובעת בנכס לבין תשלום המשכנתא במשותף ע"י הצדדים, כמנגנון לשיפוי התובעת על עצם התחייבותה לתשלום המשכנתא, זאת כאשר הובהר בדיון אישור ההסכם ע"י הנתבע כי משך תשלום המשכנתא ל-20 שנה (ר' בעמ' 1, ש' 12 לפרוט' הדיון) וכך גם מנגנון הענקת הזכויות תוחם ל-20 שנות נישואין. עם הענקת זכויות קנייניות לתובעת בנכס, הרי שיש בכך להוות תגמול העולה על שיעור התשלומים שבוצעו בפועל.

60. הנתבע טען בעדותו, כי מדרג העברת הזכויות נקבע לאחר דין ודברים שנערך בין הצדדים, עוד לפני שהגיעו להסדרתו במסגרת הסכם ממון שנערך ע"י העו"ד (ר' בעמ' 146, ש' 28-33). התובעת היא שדרשה לקבל 5% מהזכויות בתום שנת הנישואין הראשונה והיתר נקבע ביחס מסוים לתשלום המשכנתא (ר' שם, בעמ' 147, ש' 5-10).

61. התובעת עומתה עם רציונאל החזר המשכנתא המגולם בהסכם הממון בחקירתה והשיבה כי לא ידעה עליו, אולם אין בכך די כדי לספק את כלל הזכויות המגיעות לה, שהן מחצית מדירת המגורים. עם זאת, לא ידעה לבאר מדוע מגיע לה מחצית מהזכויות, על כך ענתה: **"חיפשנו ביחד, בחרנו ביחד את הבית קנינו ביחד את הבית, שיפצנו ביחד את הבית, שילמתי משכנתא במשך 16 שנים על הבית"** (ר' בעמ' 94, ש' 32-33 לפרוט'). בהמשך טענה היא כי זכויות הצדדים בנכס התגבשו, עוד קודם חיי הנישואין, בזוגיות שהתקיימה ביניהם, עת פעלו בשיתוף מבחינה כלכלית, אף זו טענה שנטענה לראשונה בחקירתה (ר' בעמ' 95, ש' 25-33).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

62. התובעת אישרה, כי לא העבירה סכום כסף לנתבע עבור הדירה, קודם נישואי הצדדים, כחלק מרצונה לבסס את זכות הבעלות שלה (ר' בעמ' 96, ש' 18-27). התנהלות הצדדים מני חתימת ההסכם, מלמדת אף היא כי הבינו את הוראותיו, הסתמכו עליו ופעלו ליישומם בהתאם; התובעת אישרה כי לא נרשמה כלוה במשכנתא, אלא רק הנתבע, לא הייתה לה כל גישה לבנק למשכנתאות ואף לא ידעה כי הנתבע ביקש את הפסקת תשלום המשכנתא ביום 10.8.2020 (ר' בעמ' 53, ש' 16-18 וכן בש' 27-33). עם פרוץ המשבר, חדלה התובעת להפקיד את שכרה החודשי לחשבון המשותף, באופן בו היא מותירה את הנתבע לשאת לבדו בתשלומי המשכנתא, כבעל החוב הרשום. זאת ועוד, יוטעם כי התובעת לא פעלה, משך שנות הנישואין, לביטול ההסכם, לשינוי או לרישום הזכויות מכוח ההסכם או בהתאם לטענותיה.

63. התובעת אינה מכחישה כי הנכס נרכש ע"י הנתבע, באמצעות הון ראשוני שחסך והביא עמו וכן כי המשכנתא ניטלה ושולמה על ידו, קודם נישואי הצדדים. זאת הראשונה אף מבקשת להשיב לנתבע את השקעתו הראשונית בנכס, שהובילה לרכישתו ועל כך אין חולק. בעדותו ציין הנתבע, כי הלך לראות את הדירה עם אמו, במועד חתימת הסכם הרכישה של הדירה, נכח רק הוא ולתובעת לא היה כלל חלק בתהליך הרכישה (ר' בעמ' 114, ש' 2-4 לפרוט').

64. בחקירתה טענה התובעת כי במעמד רכישת הדירה, הצדדים היו בני זוג, יצאו חמש שנים לערך (ר' בעמ' 69, ש' 21-27). בחרו את הדירה ביחד (שם, בעמ' 71, ש' 1). לצד זאת, לא ידעה להשיב בתואנה כי אינה זוכרת - מה היה שווי המחיר בו נקנתה הדירה (עמ' 70, ש' 25-32), באיזה שלב עברו להתגורר בה, ומאיזה מועד החל הנתבע לשלם את המשכנתא (ר' בעמ' 71, ש' 28-32). בעדותו של הנתבע, ציין כי הצדדים עברו להתגורר בדירה כחצי שנה קודם שנישאו, בעת שנשא בתשלום המשכנתא לבדו. רק לאחר נישואי הצדדים, צורפה התובעת לחשבון המשותף והחלה לשלם משכנתא (ר' בעמ' 117, ש' 1-4). עוד הדגיש, כי התובעת מעולם לא צורפה כלוה במשכנתא ואין לה שם שום אזכור, ביטוח החיים של המשכנתא הוא רק עליו (ר' בעמ' 117, ש' 20-27 וכן בעמ' 118, ש' 1-2).

65. מטבע הדברים, לגיטימית בחירתם של בני זוג, לערוך הסכם ממון במסגרתו נקבע הסדר רכושי נפרד ביחס להון/רכוש שנצבר ע"י אחד מהם, קודם מיסוד מערכת היחסים, באופן שנועד להגן על זכויות בן הזוג ברכוש שנצבר, תוך הבהרת מעמדו של בן הזוג האחר, ביחס אליו. כך גם, במקרה דנן, לא מצאתי כי הוראות הסכם הממון הקובעות הסדר רכושי פרטני ביחס לדירת המגורים, ככאלו הנגועות בחוסר תום לב או קיפוח קיצוני שיש בו פגיעה מהותית בזכויות התובעת כטענתה, המצדיקות התערבות בית המשפט בהסכם אשר נכרת בין הצדדים ובפרט מקום בו הוכח כי הצדדים שלפני יישמו משך שנות הנישואין את ההסדר הרכושי הנפרד ביחס לדירת המגורים כפי שנקבע ביניהם.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

66. דומה כי טענות התובעת בבסיס התובענה הינן במסווה "טעות בכדאיות העסקה" וברי כי אין בכך להוות עילה לביטול הסכם הממון, בפרט למעלה מ-16 שנה לאחר כריתתו ולאור הסתמכות הצדדים עליו.

67. הא לכך, טענה התובעת כי אם הייתה יורדת לשורשו של הסכם הממון, שאינו מכיר בזכויותיה הקנייניות כשותפה שווה בנכס, נהיר כי הייתה פועלת לרכישת נכס נוסף, שיירשם בבעלותה, באמצעות ההון שנצבר בין הצדדים, משך חיי הנישואין. אולם, טענה זו אינה מתיישבת עם התיאור המגמתי ביחס לאופיו הקשה והחסכן של הנתבע כפי שהובא ע"י התובעת וכן טענת האלימות הכלכלית אשר הופעלה עליה, כטענתה.

68. נמצא אפוא כי התובעת ידעה והבינה את משמעות הסכם הממון וכן מעמדה ביחס לדירת המגורים, ולכך הייתה השלכה ישירה על טיב מערכת היחסים בין הצדדים, כאשר הוחרפו היחסים, השתמשו כל אחד מבני הזוג, בהסכם ממון באופן המשרת את האינטרסים האישיים של כל אחד מהם.

69. לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי כי עלה בידי התובעת להוכיח את העילות הנטענות לביטול הסכם הממון והתביעה נדחת בזאת.

דיון והכרעה – הליך איזון המשאבים

70. משנמצא, כי אין מקום לקבלת עתירת התובעת לביטול הסכם הממון, ברי כי יש להדרש לתביעה הרכושית שהגיש הנתבע בראי החוק, הפסיקה והסדריו של הסכם הממון.

71. בהתאם להוראת סעיף 2.9 להסכם, כאמור לעיל, נקבע כאמור: "מובהר ומוסכם בזאת, כי כל הרכוש ויתר הזכויות שיירכשו במהלך החיים המשותפים של הצדדים, למעט הזכויות בדירה אשר יחולקו כמפורט לעיל בהסכם זה, ייחשבו כרכוש משותף ובמקרה של פירוד יחולקו בחלקים שווים או עפ"י החלטת הצדדים באותה עת".

72. הנתבע עתר בתביעה רכושית שעניינה קביעת מועד הקרע ויישום הסכם הממון על פי מועד הקרע, במסגרתה אף התבקש מינוי שמאי לצורך ביצוע הסכם וכן מינוי אקטואר לשם הערכת וחלוקת זכויות הצדדים בחיי הנישואין. בסיכומיו לפתע נטען על ידו כי זכויות הצדדים, הסוציאליות והכספיות, חולקו ביניהם, לאחר פרוץ המשבר, וכי ביניהם שוררת הפרדה רכושית החל מחודש ספטמבר 2020 (ר' בס' 51 לסיכומים).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

73. התובעת מצידה עתרה לאיזון משאבים ביחס לכלל הזכויות הצבורות בין הצדדים, בין אם רשומות על שניהם או רק על אחד מהם, תוך סטייה מחלוקה שיוונית בהתאם לסעיף 8(2) חוק יחסי ממון, לאור מערכת היחסים האלימה ממנה סבלה משך חיי הנישואין והתנהגותו המקפחת של הנתבע כלפיה.

קביעת מועד הקרע לאיזון המשאבים

74. הצדדים חלוקים בשאלת המועד לצורך ביצוע איזון המשאבים ויישום הוראות הסכם הממון; התובעת עותרת לקביעתו ביום פתיחת הליך יישוב הסכסוך על ידה בבית המשפט זה (xx.xx.2020) ואילו הנתבע טען בתחילה, להיותו מועד פתיחת הליך יישוב הסכסוך ע"י התובעת בבית הדין הרבני (xx.xx.2018); ובסיכומיו טען, כי לחלופין יעמוד מועד הקרע על חודש אוגוסט 2020, שהוא המועד שבו הפרידו הצדדים חדרים והתובעת חדלה מלשאת בהוצאות משק הבית המשותף (ר' בס' 47-49 לסיכומיו).

75. מעיון בהסכם הממון עולה, כי הוא אינו כולל אמירה כללית בנוגע למועד פקיעת הקשר, אולם כולל התייחסות לעניין סיום היחסים, בזיקה לדירה- בכל הנוגע למועד העברת הזכויות לתובעת, עת נקבע בסעיף 2.4, כי זו תעשה תוך יצירת קשר בין מספר השנים שבהם יקיימו הצדדים את התנאים הבאים – היותם נשואים מתגוררים יחדיו ומנהלים משק בית משותף – לבין היקף האחוזים להם תהא זכאית התובעת:

2.4. **למרות כל האמור לעיל, יעברו לאישה חלק מהזכויות בדירה, כל עוד האישה והאישה הם נשואים וגם חיים תחת קורת גג אחת ומנהלים משק בית משותף במועדים שיפורטו להלן, ובשיעורים כמפורט להלן:-**

76. הוראה נוספת ממנה ניתן ללמוד אודות מועדים היא הוראת סעיף 2.9, המתייחסת ליתר הרכוש והזכויות שיירכשו במהלך חייהם המשותפים של הצדדים, למעט הדירה, אשר לגביהם נקבע כי "במקרה של פירוד" הם יחולקו בחלקים שווים או בהתאם להחלטת הצדדים נכון לאותה נקודת זמן:

2.9. **מובחר ומוסכם בזאת, כי כל הרכוש ויתר הזכויות שיירכשו במהלך החיים המשותפים של הצדדים, למעט הזכויות בדירה אשר יחולקו כמפורט לעיל בהסכם זה, ייחשבו כרכוש משותף ובמקרה של פירוד יחולקו בחלקים שווים או עפ"י החלטת הצדדים באותה עת.**

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

מועד הקרע - מסגרת נורמטיבית

77. ככלל, קובע חוק יחסי ממון (סעיף 5) את מועד פקיעת הנישואין כמועד איזון המשאבים, בין אם מכוח התרתם, ובין אם מחמת מות מי מבני הזוג. לצד זאת ובמסגרת תיקון מס' 4 לחוק יחסי ממון (שעניינו הקדמת מועד איזון המשאבים) הוסף סעיף 5א לחוק המונה חלופות שבהתקיימן ניתן להקדים את מועד האיזון טרם לפקיעת הנישואין. כל זאת כאשר אף קודם לתיקונו של החוק ולרבות בראי חזקת השיתוף, עסקה הפסיקה במקרים שבהם ייקבע מועד הקרע קודם למועד פקיעת הנישואין.

78. מתוך הפסיקה אנו למדים, כי על מנת לקבוע דבר קיומו של "קרע" (ר' אף לשון סעיף 5א(2) לחוק יחסי ממון) בין בני הזוג לצורך קביעת מועד האיזון, ניתן לבחון קיומו של הקרע במספר מישורים, ובעיקרם במישור ההתנהלות הבינאישית בין בני הזוג, קרי: פירוד בהיבטים הרגשי והפיזי (הפרת נאמנות, הפרדת מגורים, נקיטה בהליכים משפטיים וכו') כמו גם במישור ההתנהלות הרכושית הזוגית, קרי: גילוי דעת הצדדים כבני זוג בדבר העדר שיתופיות כלכלית ביניהם (ר' עמ"ש (חי') 23541-01-17 פלוני נ' פלוני (פורסם במאגרים המשפטיים, 9.8.2017)).

79. מלאכת המשגת הקרע הזוגי כ"מועד הקובע" לעריכת איזון המשאבים מורכבת וברובה תלויה נסיבות, וכלשון בית המשפט: "אותו מועד" אחריו אנו תרים צריך שיצביע באופן ברור על "קרע שאינו ניתן 15 לאיחוי", על "שבירת כלים" מוחלטת, רגע ממנו אין חזרה ותקומה למערכת הזוגית 16 של הצדדים, רגע אשר ממנו והלאה יהא ברור כי בני הזוג נוהגים בינם לבין עצמם 17 מנהג זרים בגדר - "שלי שלי ושלך שלך" (ר' עמ"ש (מרכז) 65692-11-19 ס. נ' ס. (פורסם במאגרים המשפטיים, 22.9.2020) סעיף 33 לפסה"ד; כן ר' פסה"ד של כב' השופט וייצמן בתמ"ש (פ"ת) 38559-05-11 ת.ס נ' ד.ס (פורסם במאגרים המשפטיים, 1.12.2013) ס' 20 לפסה"ד, הדגשות לא במקור).

ומן הדין לנדון

80. לאחר שבחנתי את כלל הראיות והעדויות, מצאתי, כי נסיבות הסכסוך דנא מובילות למסקנה בדבר קביעת מועד הקרע כמועד פתיחת ההליכים בבית המשפט כאן, קרי במועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך ביום xx.xx.2020, כטענת התובעת; ואנמק.

81. הגם שאין מחלוקת, כי התובעת הגישה תחילה הליך יישוב סכסוך לבית הדין הרבני בחודש מרץ 2018, אזי מאופן התנהלות הצדדים מאז ועד למועד פתיחת יישוב הסכסוך בשנת 2020 הוכח, כי לא ניתן לקבוע את המועד המוקדם לו עותר הנתבע כמועד של קרע מוחלט, נטול כל "תקומה ליחסים", כקביעת הפסיקה; לרבות לא במישור הבינאישית, ולא הכלכלי.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

82. נהפוך הוא; הוכח, כי לאחר פתיחת ההליך בבית הדין הרבני שבו הצדדים לנסות ולבדוק היתכנות לשיקום היחסים ביניהם למשך תקופת זמן לא מבוטלת, ולמצער עד למועד פתיחת הליך יישוב הסכסוך בבית המשפט (מרץ 2020).

83. בעניין זה העידה התובעת, כי היא ביטלה את ההליך לאור בקשת הנתבע לנסות לתקן: "לאחר מכן, הוא ביקש והתחנן ואמר לי בואי ננסה לתקן, בואי ננסה ככה לראות אם אנחנו מסתדרים בואי לא נפרק, אני אקח כדורים אני ארגע, אני אשתדל אני אתאמץ, אני אעשה הכל כדי שבואי נישאר בזוגיות, יש לנו משפחה. אמרתי לו אוקיי בסדר. הסכמתי כי באמת רציתי, באמת באמת ובתמים רציתי לנסות להציל את הנישואין הללו. והלכתי וביטלתי, ביטלתי את פתיחת התיק, ביטלתי וכתבתי להם שאנחנו מנסים לשקם את הזוגיות שלנו ואני מבטלת את התיק. ביטלתי את התיק ונסענו לבית מלון" (ר' בעמ' 42 לפרוט' מיום 26.1.2023, ש' 19-12).

84. אף הנתבע אישר, כי רק החל מחודש אוגוסט 2020 עברו הצדדים לחדרים נפרדים ואף פסקו מלשאת במשותף בהוצאות אחזקת הבית והקטינים; קרי, מטעם הנתבע לא הוכחו האינדקציות המלמדות על קרות הקרע הזוגי, החל מהמועד הנטען על ידו, שנתיים קודם לכן, ביום 2018.xx.xx; זאת כאשר אף אם תתקבל טענתו הנוספת של הנתבע לפיה החריפה התובעת יחסה כלפיו, אין די בה כדי להטות את הכף במכלול הנסיבות שהוכח.

85. בזהירות המתחייבת, דומה, כי טענת הנתבע בדבר הקדמת מועד הקרע הועלתה בזיקה ישירה לקביעת הסכם הממון בדבר מתן אחוזים לתובעת מתוך הדירה בהתאם למספר שנות השיתוף (כאמור בו), ובאופן שאינו מתיישב עם מכלול הראיות שלפניי כמו גם עם דרישת תום הלב.

86. כך גם העידה התובעת, כי הפרדת החדרים בין הצדדים נעשתה רק בשלב מאוחר יותר, בסביבות חודש אוגוסט 2020, אז עברה לישון בחדר הילדים והנתבע נותר בחדר השינה (ר' בפרוט', עמ' 43 ש' 33-30; ובעמ' 45, ש' 33-26).

87. על אף שטענתו החלופית של הנתבע ביחס למועד הקרע, הועלתה לראשונה בסיכומים, והיותה בגדר הרחבת חזית, ניתן לראות בה משום הודאת בעל דין, ביחס להמשך ניהול מערכת היחסים הזוגית והשיתוף הכלכלי בין הצדדים, למצער עד חודש מרץ 2020, כטענת התובעת.

88. בנסיבות אלה, אין חולק, כי התנהלות הצדדים החל מחודש אוגוסט 2020 מלמדת על המשבר שפרץ בין בני הזוג, אשר הוביל למעבר לחדרים נפרדים, וכן פירוד כלכלי בחשבון המשותף

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

1 (התובעת אישרה כי ביום 25.8.2020 חתמו הצדדים על ביטול החשבון המשותף, ר' בעמ' 51, ש'
2 16-20).

3
4 89. יתרה מכך, גם על פי לשון סעיף 2.4 להסכם ממון, והתנאים הנדרשים לצורך צבירת האחוזים
5 להם תהא זכאית התובעת בדירה - בדבר היות הצדדים נשואים, מתגוררים יחדיו ומנהלים משק
6 בית משותף – לא ניתן להכיר במועד המוקדם יותר לו עתר הנתבע, כמועד קרע, למצער ככזה
7 המפסיק את המשך "צבירת" הזכויות ע"י התובעת.

8
9 90. בנסיבות אלה, מצאתי להורות כי מועד הקרע הוא יום ה- xx.xx.2020 (מועד הגשת הליך יישוב
10 הסכסוך ע"י התובעת).

איזון משאבים

11
12
13 91. עם קביעת מועד הקרע וכעתירת הצדדים, יש להורות על ביצוע איזון משאבים ביחס לכל הזכויות
14 הצבורות של הצדדים, החל ממועד הנישואין (xx.xx.2004) ועד למועד הקרע (xx.xx.2020); לשם
15 כך, ינתנו הוראות למינוי מומחה במסגרת החלטה נפרדת ולאחר שתינתן לצדדים שהות להגיע
16 להסכמות ולמצער להביע עמדתם אשר לזהות המומחה שימונה.

17
18 92. בהקשר זה יצוין, כי לא מצאתי לקבל טענות הנתבע בתצהירו ובסיכומיו, הנוגדות את הסעדים
19 המבוקשים בכתב התביעה שהוגש מטעמו, לפיהן זכויות הצדדים, הסוציאליות והכספיות, חולקו
20 ביניהם בסמוך למועד הגשת התביעה, זאת בין היתר אף משלא הוגשה כל אסמכתא לנטען.

21
22 93. אשר לעתירת התובעת לחלוקה לא שיויונית של הזכויות שנצברו ע"י מי מהצדדים בפרק הזמן
23 שצוין לעיל, מכוח סעיף 28(2) לחוק יחסי ממון, הרי שעיון בהסכם הממון העומד על מכונו, מראה
24 כי במסגרתו נקבעו מנגנוני חלוקה מוגדרים בנוגע לדירה, ובנוגע ליתר הרכוש והזכויות קובע סעיף
25 2.9 (לעיל) חלוקה שווה אלא אם יחליטו הצדדים אחרת; מצאתי כי לא הונחה בפניי כל תשתית
26 המצדיקה סטייה מהוראות הסכם הממון לעניין זה לרבות בראי הוראות חוק יחסי ממון.

27
28 94. התובעת טענה, כי מחמת ההתעללות הקשה שסבלה מידו של הנתבע, אלימות פיזית, נפשית,
29 מילולית, כלכלית ומינית, יש להורות על חלוקה בלתי שיויונית של הזכויות הצבורות. אלא
30 שבהתאם להלכה שנקבעה בפסיקה, חריגה מחלוקה שיויונית מכוח סעיף 28(2) לחוק יחסי ממון,
31 תעשה במשורה ותחת נסיבות חריגות המצדיקות כן (ר' לעניין זה, למשל, למשל בע"מ
32 (י-ם) 638/04, ע"מ 640/04, ח.ר. נ' ר.ר. (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 23/01/05) בפרט בסעיף
33 37 לפסה"ד של כב' השופט דרורי, וכן ע"מ 7272/10 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים המשפטיים,
34 7.1.14)).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

95. לעניין האלימות שהופעלה כלפיה, ציינה התובעת בחקירתה כי שרתה תחת ההתעללות מצד נתבע 24/7, הייתה במצב של הישרדות ופחדה ממנו. לא שיתפה גורמים אחרים במצבה והיתה עסוקה בלהגן על עצמה (ר' בעמ' 50 לפרוט'). אשר לטענות התובעת אודות האלימות הכלכלית מצד הנתבע, מצאתי את גרסתה מבולבלת ולא עקבית, כאשר מחד, אישרה התובעת כי הייתה מושכת כספים במזומן מן החשבון המשותף, לצורך ביצוע תשלומים והייתה מעדכנת את הנתבע על כך (ר' בעמ' 48, שו' 32-28 לפרוט' מיום 26.1.2023). עוד אישרה כי החזיקה במספר כרטיסי אשראי שאח"כ בוטלו ונותרה עם אחד (שם, עמ' 49), ערכה קניות לבית, לנתבע ולקטינים ולא הייתה תמיד מעדכנת את הנתבע על כך (ר' בעמ' 67) וגם הייתה חותמת על השיקים לביצוע תשלומים, במקום הנתבע וכי הכל נעשה בדרך שיתופית (ר' בעמ' 62-63). במקום אחר, טענה כי הנתבע ואך ורק הוא שניהל את חשבון הבנק שלהם (ר' בעמ' 53, שו' 22-20). לבסוף ציינה כי הייתה לה נגישות לחשבון, אולם היא פחות התעסקה עם הבנק (ר' בעמ' 61, שו' 6-1).

96. למען הסדר הטוב יוער, כי התובעת צירפה לתצהירה אישור ממטפל, __ עו"ס, אליו פנתה (ר' נספח א' לתצהיר), ברם, משלא התבקש אישור להגשת המסמך הנ"ל, לרבות לצורך הבהרת מעמדו וכך גם אף לא זומן עורך המסמך לשם חקירה על תוכנו, לא מצאתי ליתן לו משקל, למצער באופן המטה את הכף, בהינתן מכלול הנסיבות והנטל הראייתי; משכך, לא מצאתי כי עלה בידי התובעת להוכיח התקיימותן של נסיבות חריגות, לרבות באמצעות ראיות אובייקטיביות, חיצוניות ומכאן כי יש לדחות טענה זו.

97. התובעת עתרה להחזר מחצית מכספי השיפוץ שהושקעו בנכס; לטענתה ערכו שיפוץ מקיף בדירה, בסך כולל של 400,000 ₪, כאשר רוב התשלומים בוצעו במזומן, והדבר נעשה מתוך הכרת הצדדים בכך שהדירה שייכת לשניהם (ר' בעמ' 71, ש' 6-5). לעומתה טען הנתבע כי עלויות השיפוץ הסתכמו בכ- 200,000 ₪ הכוללים את הציוד החשמלי והריהוט שנקנה. התשלומים בוצעו בשיקים או במזומן ועל חלקם ניתנו קבלות (ר' בעמ' 115, ש' 29-27 וכן בעמ' 116). ברם, הואיל ומטעם התובעת לא צורפו אסמכתאות להוכחת היקף השיפוץ הנטען ומשאין חולק כי השיפוץ נעשה מכספים משותפים של בני הזוג, לצד העובדה, כי בעצם הקניית אחוזים לתובעת בנכס, מגולמים רכיבים של השבחת הנכס, לא מצאתי להעתר לסעד המבוקש.

98. הנתבע עתר מצידו, למינוי שמאי, אשר יישום את הנכס ועל בסיס חוות הדעת שתוגש, ישולמו לתובעת הזכויות המגיעות לה. אולם ולאור קביעתי שצוינה לעיל, אודות טיב הזכויות המגיעות לתובעת מכוח הסכם ממון שעניין זכויות קנייניות, הרי שבנסיבות המונחות לפני, לא ניתן להיעתר לסעד זה ועל הצדדים לפעול בהתאם להוראות הסכם הממון.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

99. לאור קביעתי בדבר מועד הקרע ובהמשך לסעד הנתבע של יישום הסכם הממון, עולה כי זכויות התובעת מכוח הוראות ההסכם עומדות על 20% מהזכויות בדירה.

100. אשר על כן, הרי שהתביעה מתקבלת בחלקה ובהתאם לסעדים שפורטו לעיל.

מזונות הקטינים

מסגרת נורמטיבית

101. הצדדים שלפניי יהודים; נכון למועד ההכרעה, שלושת הקטינים הינם מעל גיל 6, בנסיבות אלה חלה בעניינם, הלכת בע"מ 919/15, אשר שינתה סדרי הלכות נוהגות בסוגיית חלוקת נטל מזונות קטינים בגילאי 6-15 וקבעה, בין היתר, כי: **"בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול נסיבות המקרה"** (בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 19.7.17), פסקה ראשונה בחלקו האחרון של פסה"ד בעמ' 125).

102. עוד נקבע בבע"מ 919/15, כי, לצורך קביעת שיעור השתתפותו של כל הורה במזונות הקטינים, על הערכאה הדיונית להתחשב במכלול הנסיבות של כל מקרה ומקרה, זאת בהבדל מהיצמדות יתרה לתחשיב אריתמטי.

יש בקביעה זו ללמד כי הלכה זו לא יצרה פטור אוטומטי מתשלום מזונות גם במקרה של חלוקת זמני שהות שווה בין הורים; ויש לבחון כל מקרה לגופו. קבע בעניין זה כב' השופט פוגלמן: **"וגם זאת יש לומר. אין מדובר בקביעת נוסחאות אריתמטיות נוקשות הקושרות בין הכנסות ההורים והיקף המשמורת הפיזית המסורה לכל אחד מהם לבין שיעור המזונות. פסיקת המזונות לעולם לא תסמוך אך על "המספרים היבשים" - אם לעניין נתוני ההשתכרות של ההורים, אם לעניין יחס השהייה אצל כל אחד מהם. בטרם יפסוק באופן סופי את סכום המזונות על בית המשפט להוסיף ולהתבונן היטב על התא המשפחתי שלפניו ועל נסיבותיו הפרטניות, ולהבטיח את חלוקת הנטל ההולמת ביותר תנאים אלה. הקביעה תהיה נטועה תמיד במכלול נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה אותה הוא טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים"** (שם, בסעיף 126 לפסה"ד של כב' השופט פוגלמן, עמ' 74, הדגשה לא במקור).

103. כן נפסק, כי **במסגרת הפעלת שיקול הדעת השיפוטי המסור לערכאה המבררת יש להביא בחשבון שיקול תוצאתי עתידי** בדבר הימנעות מיצירת דיכוטומיה בין שני הבתים שבהם חולקים

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 20-11-6609

תלה"מ 20-10-9862

תלה"מ 20-10-60792

הקטינים את חייהם, באופן שבו אחד מהם יהפוך ל"בית עשיר" או "בית מבוסס במובהק" ומשנהו ל"בית עני" או "בית חסר במובהק"; שיקול זה כרוך, מעצם טיבו וטבעו, בטובתם של קטינים (שם, סעיף 8 לפסה"ד של כב' השופט מזוז; עמ"ש (מרכז) 47782-05-21 ג.י נ' א.י (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 20.1.22) שבו אמנם בחר ביהמ"ש להלך על דרך החישוב המתמטי אך זאת תוך הדגשה, כי אין משמעות הדבר, כי הוא ואין בלתו.

ליישום בנסיבות דנא

104. עתה אפנה לבחינת הפרמטרים הנדרשים להכרעה בסוגיית מזונות הקטינים; הכנסות הצדדים, חלוקת זמני השהות וכן קביעת צרכי הקטינים.

הכנסות הצדדים

105. השתכרות התובעת - התובעת עובדת כ-bb, בעלת השכלה אקדמאית וכן תעודת gg. ממוצע תלושי השכר לחודשים אוקטובר 2019-ספטמבר 2020, שצורפו לכתב התביעה עמד על סך של כ-8,908 ₪ נטו (ר' נספחי כתב תביעה). מתלושי השכר שצורפו מטעמה לתצהיר, לחודשים ינואר-אוקטובר 2021 עולה כי השתכרה בממוצע סך של כ-9,422 ₪ נטו בחודש (ר' נספח ו' לתצהיר עדות ראשית).

106. אליבא דהנתבע, התובעת אינה ממצה את פוטנציאל השתכרותה, כאשר היא אינה עובדת משרה מלאה, בתימוכין לטענה זו, צירף לתיק אישור הנוגע לקרן ההשתלמות של התובעת מחודש דצמבר 2022 לפיו היקף אחוז המשרה של התובעת הינו 84.67 (ר' מוצג נ1 שהומצא לתיק). יצוין כי התובעת טענה בישיבת ההוכחות כי המסמך הושג שלא כדין.

107. התובעת התייחסה לעניין זה וציינה, כי קיבלה קביעות לפני כ-10 שנים, עובדת ב-100% משרה, בשני ____ (ר' בעמ' 29, ש' 33-27 לפרוט' מיום 26.1.2023). כאשר נשאלה מדוע אינה מעבירה ____ להגדלת הכנסתה, השיבה, כי עיקר עבודתה הינה בשעות אחה"צ, ב____, וכן השתלמויות ובזמן הנותר היא מטפלת בקטינים (ר' בעמ' 32 לפרוט'). התובעת הסבירה, כי בחלק מהימים מסיימת לעבוד בשעות הצהריים המוקדמות ובחלק מהימים בשעות אחה"צ ואז חוזרת הביתה להשלים עבודתה (ר' בעמ' 36, ש' 4-1).

108. מטעמה צורפו מספר אסמכתאות, הנוגעות להוצאות אחזקת המדור וכן חשבוניות הנוגעות לטיפול האישי שבו היא לוקחת חלק (ר' נספח ז' לתצהיר עדות ראשית). עוד צירפה מס' דפי חשבון בנק (ר' נספח יא לתצהיר) וכן פירוט כרטיסי אשראי לחודשים מאי-נובמבר 2021 (ר' נספחי יב' לתצהיר). עיון בתדפיסי האשראי מעלה כי מרבית ההוצאות הינן בגין כלכלה, לרבות רכישת אוכל מוכן, ביגוד, בילויים ופנאי, הוצאות אחזקת מדור וכן חיובים בגין ביטוח.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

109. בסיכומיה טענה התובעת, כי נכון למועד הגשתם למרבה הצער חלתה התובעת במחלה קשה והיא אינה עובדת בעת הזו וממתינה לקבל קצבת נכות לצורך מימון צרכיה המינימאליים. מטעמה צורף אישור מן המל"ל אודות קביעת דרגת נכות רפואית של 100% החל מיום 1.12.2022 ולצמיתות (ר' נספח לסיכומים). ברם, לא הובהר דיו, שיעור קצבת הנכות שמקבלת נוכח הכרה במצבה הרפואי לצד דבר קיומה והיקפה של נכות תפקודית בזיקה לפוטנציאל השתכרותה.

110. בנסיבות אלה, מצאתי להעמיד את כושר השתכרותה של התובעת ע"ס של 7,000 ₪ בחודש.

111. השתכרות הנתבע - הנתבע עובד בהייטק בתחום ה____, ממוצע תלושי השכר שצורפו מטעמו לכתב ההגנה, לחודשים ינואר – נובמבר 2020, עומד על סך של כ- 15,751 ₪ נטו בחודש (ר' נספחי ב' לכתב ההגנה). מתלושי השכר שצורפו לתצהיר לחודשים ינואר – דצמבר 2021 עולה כי השתכר בממוצע סך של 16,226 ₪ נטו לחודש (ר' נספחי ה לתצהיר עדות ראשית).

112. בחקירתו אישר הנתבע, כי עובד בחברה ציבורית, "____", זאת לאחר שעבר 6 מקומות עבודה וכאשר ____ חברות בהם עבד, נסגרו לחלוטין (ר' בעמ' 132, שוק 25-30 וכן בעמ' 133, ש' 10-5). הנתבע עומת עם הניסיון להפחתה מכוונת של תלושי השכר שלו בשנים האחרונות, והשיב כי הירידה בשכרו נובעת מהתפרצות הקורונה שגרמה לפגיעה בשוק הייטק (ר' בעמ' 138) וכן בשל גילו המבוגר, כבן 50 (ר' בעמ' 139, ש' 2-1). אין לו השכלה אקדמאית, אפילו לא תעודת בגרות ואף אין לו קביעות במקום העבודה (ר' בעמ' 154, ש' 16-10).

113. הנתבע טען, כי הוצאות המדור החודשיות שלו, הן בגין החזר המשכנתא והן בגין החזר הלוואה שניטלה לשיפוץ, עומדות ע"ס של כ- 5,118 ₪, בתוספת הוצאות אחזקת המדור בסך של 1,300 ₪ בחודש. יצוין כי מטעם הנתבע הוגשה בקשה לחיוב התובעת במזונות הקטינים ובמדורם ביום 29.1.2021, שם נטען על ידו כי הוצאות המדור שלו עומדות על סך של 4,000 ₪ בחודש (משכנתא 2,000 ₪ והחזר הלוואה 2,000 ₪); במסגרת הבקשה העמיד את מזונות הקטינים ומדורם ע"ס של 4,250 ₪ בחודש (ר' בקשה מס' 7).

114. עיון באסמכתאות שצורפו מטעם הנתבע לתיק בית המשפט מעלה, כי לא הומצאו לתצהירו דפי חשבון בנק, פירוט כרטיסי אשראי וכן פירוט יתרות של המשכנתא/חובות/פקדונות, עדכניים, מלבד מסמכים אחדים בהם פירוט עסקאות באשראי לשנת 2020, כאשר בהם חלק מן הנתונים היו מושחרים (ר' נספחי א' לכתב ההגנה). בהינתן זאת, לא ניתן היה ללמוד אודות התמונה הכלכלית המלאה בעניינו של הנתבע, לרבות לעניין טענותיו אודות קשייו ביכולת מימון כלל הוצאותיו החודשיות, בתוכן אף הוצאות הקטינים.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

115. בנוסף לכך, ולאור הכרעתי במסגרת התביעה לביטול הסכם ממון אשר נמצא כי יש לדחותה, הרי נותר הנתבע עם חלקם הארי של הזכויות הקנייניות בדירת המגורים, באופן המשליך על מצבת נכסיו הכלכליים וברי כי אף נתון זה נלקח בחשבון.

116. לאור כל זאת, מצאתי להעמיד את פוטנציאל השתכרותו של הנתבע על סך של 17,000 ₪ בחודש.

117. בהינתן האמור, יחס הכנסות הצדדים עומד על סך של 30% התובעת- 70% הנתבע.

חלוקת זמני השהות

118. מן הסכמות הצדדים אשר גובשו ביניהם וקיבלו תוקף של החלטה ביום 15.3.2022 נקבע מתווה זמני שהות שיוויני בין הצדדים, באופן בו שוהים הקטינים פעמיים בשבוע אצל הורה אחד ובכל סופ"ש שני וכן יום חמישי מתחלף אצל ההורה שעמו אינם שוהים בסופ"ש.

119. אליבא דהנתבע, הקטינים מבליים רוב זמנם בביתו, בפרט הקטין ג', שהאם מסרבת לתת לו מפתח לביתה והוא נאלץ להגיע לבית האב. בחקירתה נשאלה התובעת אודות הגעת הקטינים לביתה והשיבה כי לקטינים היה מפתח וזה אבד, וכעת עליה לשכפל מפתח חדש. עד שהיא מגיעה הביתה, הקטין ג' הולך לחברים, לחדר כושר או ניגש לבית האב, לטפל בבעל חיים שלו (ר' בעמ' 34, ש' 9-3 לפרוט'). את שני הקטינים האחרים היא אוספת בסיום המסגרת החינוכית ולוקחת אותם הביתה (ר' בעמ' 33, ש' 28-29).

120. התובעת דחתה את ניסיון האב לטעון כי הקטינים שוהים אצלו יותר מאשר אצלה, וטענה כי הצדדים מתנהלים בגמישות, כך לדוג' בימי חופשה מלימודים, שוהים הקטינים אצלה, אף בימים שצריכים להיות אצל האב ובדומה לכך שוהים לעיתים אצל האב, בימים שצריכים להיות אצלה (ר' בעמ' 35, ש' 19-23 לפרוט').

121. יצוין, כי מעמדת האפוטר' לדין אשר הוגשה לתיק ביום 3.11.2023 עולה כי בין האם לקטין ג' שורר נתק של מס' חודשים, בהם הוא אינו מגיע לביתה, אם בשל החרפת הקשר ביניהם ואם בשל מצבה הרפואי של האם. מתכונת זמני השהות ממשיכה להתקיים ביחס לשני הקטינים האחרים.

122. משלא נהיר דיו פשר הנתק בין האם לקטין, עצימותו ומישכו, לרבות הגורמים לו ובין היתר בשים לב למצבה הבריאותי של התובעת למצער לעת הזו, לא מצאתי בשלב זה, לקבוע מסמרות לעניין אי קיום זמני השהות בינו לבין האם. לאור זאת, יחס זמני השהות בין הצדדים עומד על - 50%-50%.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

צרכי הקטינים

123. תביעה למזונות, ככל תביעה מסוג זה, טעונה הוכחה היא (ע"א 130/85 כהן נ' כהן, פ"ד מ (1) 69, 71 (1979)); ברם הלכה ידועה היא כי, מקום שלא מוכחים כל הצרכים, נפסקים המזונות בהתאם לשיקול הדעת השיפוטי לרבות על דרך קביעת אומדן צרכים סביר וראוי (ר' ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד לח (3) 29, 33 (1984)).

124. התובעת עתרה לחיוב הנתבע בסך של 4,150 ₪ לחודש בגין מזונות הקטינים, באשר לסכום הצריך להיות מועבר לידיה, וכן על חלוקה לא שיוויונית בין הצדדים ביחס לנשיאה בתשלום הוצאות חינוך ורפואה של הקטינים. בנוסף לכך ביקשה להורות כי האב ישלם סך של 3,140 ₪ בגין הוצאות מדור ואחזקתו.

125. צרכי הקטינים כפי שפורטו בתצהירה של התובעת: צרכי הקטין ג' - מזון 400 ₪, ביגוד והנעלה 300 ₪, קופ"ח + ביטוח 300 ₪, מחשב ופנאי 300 ₪ ובסה"כ 1,300 ₪. צרכי הקטין ב' - מזון 400 ₪, ביגוד והנעלה 300 ₪, מוצרי היגיינה 300 ₪, קופ"ח + ביטוח 150 ₪, צעצועים ופנאי 250 ₪ ובסה"כ 1,400 ₪. צרכי הקטין ד' - מזון 400 ₪, ביגוד והנעלה 300 ₪, מוצרי היגיינה 300 ₪, קופ"ח + ביטוח 150 ₪, צעצועים ופנאי 300 ₪ ובסה"כ 1,450 ₪.

126. הוצאות אחזקת מדור - שכירות 4,500 ₪, מים וארנונה 832 ₪, חשמל 410 ₪, גז 30 ₪, כבלים 320 ₪, פלאפון 80 ₪, אינטרנט 130 ₪, תיקונים 300 ₪, ביטוח דירה 200 ₪ ובסה"כ 6,802 ₪. מהם יש להורות על חיובו של הנתבע ב-50% מן ההוצאות.

127. הנתבע טען מצידו כי צרכי הקטינים כומתו ע"י התובעת בצורה מופרזת, שאינה תואמת את שיעור ההוצאות בפועל. אולם, מטעמו לא הובא כל פירוט אודות הוצאות הקטינים בהם נושא בעת שהותם אצלו.

128. להוכחת תביעתה, צירפה התובעת חשבוניות הנוגעות להוצאות כלכלה ומזון, ביגוד, תספורת וכן הוצאות הנוגעות לאחזקת בעל חיים (ר' נספחים ח ו-ט לתצהיר עדות ראשית). אולם, אין בהם כדי להוכיח את כלל הצרכים הנטענים של הקטינים ושיעורם כפי שנטען.

129. בעבר הוערך שיעור המזונות ההכרחיים לקטין בשיעורים המגיעים לסך של 1,400-1,050 ₪ 919/15; ברם, במרוצת הזמן עודכנו הסכומים בפסיקה ואף נערכה אבחנה לעניין זה בין קטינים המחלקים את זמנם בין שני בתים, תחת חלוקת זמני שהות נרחבת, לבין כאלה השוהים בעיקרם בבית אחד ומקיימים חלוקת זמני שהות מצומצמת עם מי מההורים; מדגים

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

זאת היטב האמור בפסה"ד של ביהמ"ש המחוזי (מרכז): **"בכל הקשור לצרכי כל אחד מהקטינים, צודק המערער כי קיים הבדל בין קטין המחלק את זמנו בין שני בתים שאז הוערכו מזונותיו בשיעור הנע בין 2,250 ₪ ל-2,400 ₪ לחודש (וראו, כדוגמה, עמש (מרכז) 31135-07-20 – ד.ש. נ' מ.מ.ש. (2021); עמש (מרכז) 45565-07-20 א.פ. נ' ק.פ. (2021) בסע' 20 לפס' הדין והפסיקה הענפה המובאת שם), לבין מזונותיו של קטין המתגורר בעיקרו בבית אחד ומקיים זמני שהות מוגבלים ביותר עם ההורה האחר שאז הוערכו מזונותיו בשיעורים הנעים בין 1,600 ₪ ל-1,900 ₪ לחודש (עמש (מרכז) 5121-05-20 – י.ג. נ' נ.ג., (2020); עמש (צל אביב) 1971-12-16 – פלוני נ' פלונית (2019); עמ"ש (מחוזי ת"א) 46291-01-16 פלונית נ' פלוני (2017), עמ"ש 32172-11-17 – פלוני ע.ש. נ' נ.ש. (2019); תלהמ (תל אביב) 70922-07-18 – ל' מ' נ' י' ס', (2020)" עמ"ש (מרכז) פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 23.3.21).**

130. אשר לתחשיב מדור קטינים; נפסק, כי ברכיב זה הדרך הראויה לאופן חישובו של מדור עבור קטינים החולקים את שהותם בשני בתים על דרך הערכת עלותו של מדור סבירה וכימות חלקו של כל הורה עפ"י יחס חלוקת זמני השהות ושיעור ההשתכרות (ר' עמ"ש 65692-11-19 – ד.ס. נ' ל.צ.ס. (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 22.9.20) סעיפים 29-30 לפסה"ד).

131. בנסיבותיו של הליך זה, בשים לב לכלל הנתונים, כמפורט לעיל וכן לחלוקת זמני השהות הרחבה המתקיימת בין הצדדים, מצאתי להעריך את צרכי הקטינים בסך של 2,250 ₪ לכל קטין, לא כולל הוצאות חינוך ורפואה.

132. לעניין מדור הקטינים: האם שוכרת דירה למגוריה, בסיכומיה ציינה כי שכ"ד עלה לסך של 5,550 ₪ בחודש, עוד כימתה את הוצאות אחזקת המדור ע"ס של 2,302 ₪ בחודש. האב טען כי נושא בהוצאות מדור בסך של 5,118 ₪ בחודש ולו הוצאות אחזקת מדור בסך של 1,300 ₪. יצוין כי ההוצאות הנטענות של שני הצדדים, לא נתמכו באסמכתאות הנדרשות לביסוסן. כך שתחשיב אריתמטי גרידא מוביל לכך שעל האב לשאת בסכום של 1,057 ₪ עבור הוצאות מדור ואחזקתו במאוחד לשלושת הקטינים (לעת סוכמים את כלל ההוצאות בשני המדורים, מכפילים ביחס ההכנסות ומפחיתים בזיקה לזמנים שבהם נושא מי מההורים בפועל לעת שהות הקטינים עמו, ר' למשל עמ"ש (מרכז) 67824-01-22 ד.נ. נ' מ.מ. (פורסם במאגרים המשפטיים, 19.1.23)).

133. במסגרת הפעלת שיקול הדעת של ערכאת המשפחה המבררת, יש מקום להתחשב במכלול נסיבות המקרה העומד לפני בית המשפט והכל באופן שיוביל לקביעת הסכום המוערך הראוי לפסוק, בראי נסיבותיו הקונקרטיות של הסכסוך והדאגה המונחת ביסודו למילוי צרכי הקטינים לעת גירושי הוריהם; **זהו רובד נוסף ואינהרנטי לשיקול הדעת המסור לבית המשפט כערכאה**

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

1 **המבררת שלפניה נדון סכסוך המזונות** (ר' עמ"ש (חיפה) 60567-12-21 א' נ' ב' (פורסם במאגרים
2 האלקטרוניים, 8.5.2022), פסקאות 69-73 לפסה"ד של כב' השופט נ' סילמן עמ"ש (ת"א) 39464-
3 08-21 א.פ. נ' א. ב.פ. (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 6.2.22, פסקאות 22-23 לפסה"ד של כב'
4 השופטת צ' צפת)).

5
6 134. סבורתני כי נסיבותיו הייחודיות של המקרה שלפני, לרבות התנהלות הצדדים, פערי
7 ההשתכרות ביניהם, כל אלו מצדיקים קביעת מזונות הקטינים באופן שאין בו כדי להיצמד
8 לנוסחאות אריתמטיות, המגבילות את שיקול הדעת המתחייב בפסיקתם בהליך זה.

9
10 135. אשר על כן ולאור כלל המקובץ לעיל מצאתי להורות כדלקמן:

11 א. הנתבע ישלם לאם עבור מזונות הקטינים הכוללים הוצאות מדור והוצאות אחזקת מדור, סך
12 של 3,750 ₪ בחודש.

13 ב. בנסיבות העניין מצאתי להורות, כי דמי המזונות הנפסקים בזאת ישולמו החל ממועד מתן
14 פסק הדין ועד הגיע הקטינים לגיל 18 או עד לסיום לימודי התיכון - לפי המאוחר מבין שני
15 המועדים; היה והקטינים ישרתו בצה"ל או בשירות הלאומי, האב ימשיך לשלם מזונות לאם
16 עד לתום תקופת שירות החובה או הלאומי, כשהסכום יעמוד על שליש מהסכום הנקוב לעיל,
17 בערכו הצמוד כאמור בס"ק ב להלן.

18 ג. דמי המזונות ישולמו, מידי חודש בחודשו, עד ה-10 לחודש עבור אותו חודש, כשהסכום הנקוב
19 בס"ק א' לעיל יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן על בסיס המדד הידוע היום ויעודכן כל
20 שלושה חודשים ללא תשלום הפרשים למפרע.

21 ד. כל קיצבה או מענק המשולם ע"י המוסד לביטוח לאומי בגין הקטינים, לרבות קיצבת ילדים,
22 מענק לימודים וכיו"ב, ישולמו לאם בנוסף לדמי המזונות.

23 ה. כל הודעה או מידע לרבות מסמכים, בכל הקשור לחיובי המזונות, שעל הורה אחד להעביר
24 להורה השני, יועבר באחד מאופני התקשורת הבאים - להלן: "תקשורת מתועדת": תקשורת
25 סלולרית (WhatsApp/ מסרונים/ מיילים) כאשר ההורה השולח איננו מחוייב להוכיח כי
26 ההורה השני קיבל לידי את ההודעה אלא כי שלח לו באחד מאופני התקשורת המפורטים
27 לעיל. כל העברה באופן אחר, תחייב את ההורה השולח להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי
28 את המידע/מסמכים.

29 ו. הצדדים יישאו ביחס של 70% הנתבע ו-30% התובעת, בתשלום הוצאות רפואיות מכל מין
30 וסוג שהוא, לרבות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, משקפיים/עדשות מגע, טיפולים
31 פסיכולוגיים/ריגשיים, איבחונים לרבות איבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה רפואית אחרת
32 אשר איננה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי קופ"ח ובכלל זה הפרשים בגין אותה הוצאה
33 חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 20-11-6609

תלה"מ 20-10-9862

תלה"מ 20-10-60792

ז. כל הוצאה רפואית כנ"ל תעשה על יסוד אסמכתא מגורם רלוונטי המאשר את נחיצותה, אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת המתועדת טרם הוצאת ההוצאה/קבלת הטיפול, על מנת לאפשר להורה השני לבדוק האמור בתוך 10 ימים מיום משלוח האסמכתא.

ח. הצדדים יישאו ביחס של 70% הנתבע ו-30% התובעת, בתשלום הוצאות החינוך על פי דרישת מערכת החינוך או המסגרת החינוכית, לאחר קיזוז קצבת חינוך שתשלם לידי האם בתחילת כל שנה ע"י המל"ל (ככל ותשתלם) לרבות אגרות חינוך, שכר לימוד וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למערכת החינוכית ו/או למסגרת החינוכית לרבות ועד הורים, וכן צהרון, חוגים (חוג לכל קטין בעלות מתנ"ס) שיעורי עזר/ הוראה מתקנת (בהעדר הסכמה – עפ"י המלצת הגורם הרלוונטי), תנועת נוער, קייטנות (מחזור אחד בעלות מתנ"ס).

ט. כל הוצאה אחרת שלא נכללת בס"ק ה-ו לעיל, יישאו בה שני ההורים בחלקים שווים **ובלבד** ששני ההורים הסכימו להוצאה זו באופן מתועד (לרבות בתקשורת המתועדת).

י. הורה אשר יישא במלוא הסכומים בגין ההוצאות המפורטות בס"ק ה-ז לעיל (להלן: "ההורה המשלם") יקבל מהורה השני (להלן: "ההורה החייב") את חלקו בהתאם לאמור לעיל, וזאת בתוך 10 ימים מיום שההורה המשלם שלח להורה החייב בתקשורת המתועדת דרישה בצירוף האסמכתא הרלוונטית על התשלום הנדרש, ובתנאי שהמשלוח ייעשה לא יאחר מחצי שנה לאחר ההוצאה. לחילופין רשאי ההורה החייב להודיע להורה המשלם בתקשורת המתועדת בתוך עשרת הימים דלעיל, כי הוא ישלם את חלקו ישירות לגורם נותן השירות.

סוף דבר

136. התביעה לביטול הסכם הממון, נדחית בזאת.

137. התביעה לאיזון משאבים, התקבלה באופן שפורט לעיל.

138. תביעת המזונות, אף היא התקבלה, בהתאם למפורט בפרק זה.

139. לאור תוצאות ההכרעה בהליכים השונים ובשים לב לאחריותם ההורית המשותפת של הצדדים לילדיהם, המחייבת מטיבה המשך קיום תקשורת בין הצדדים ומתוך תקווה לשיפור היחסים למען ילדיהם, לא מצאתי לעשות צו להוצאות למי מהצדדים ולהורות, כי כל צד יישא בהוצאותיו.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים וכן תסגור את התיקים שבכותרת.

פסק הדין ניתן לפרסום לאחר השלמת תהליך התממה להשמטת הפרטים המזהים.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 6609-11-20

תלה"מ 9862-10-20

תלה"מ 60792-10-20

1

2

ניתן היום, י"ב ניסן תשפ"ד, 20 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.

3

הילה מלר-שלו, שופטת

4

5

6

7